

॥ दत्तलहरि ॥

த த் த ல ஹ ரி

(தளாதன மஹரிஷியால் செய்யப்பட்டது)

பருமஸ்ரீ ஆங்கரை
ரங்கஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் அவர்களால்
பதவுரையுடன் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

“ஸ்ரீகாசி ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவராஜகாசார்யவர்ய
ஹரிஹராநாத அவதூத ஸ்வாமிகள் அவர்களின்
சிஷ்யராகிய”

ஸ்ரீ ராமானந்த பரம்மேந்திர ஸ்வாமிகள்
அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது,

ஸ்ரீ ஜனாதன பிரிண்டிங் ஒர்க்ஸ் லிமிடெட்,
டவுன்ஹைஸ்கூல் ரோடு,
குமபகோணம்.

1950

தத்தாதரேய யநதர பாதுகா ப்ரதிஷ்டை வெளியீடு—1

டிஸம்பர் 1950

Copy Rights Reserved

by

ஸ்ரீ ராமானந்த ப்ரம்மேந்திர ஸ்வாமிகள் அவர்கள்

Sri Dattatreya Guru

॥ ओम् ॥

ஸ்ரீ தத்த குருவே நம

முகவுரை

ஸ்ரீ காதனான பகவான உலகத்தில் அதாமம மேலிட்டு
தாமம வாட்டமுதங்காலத்தில் ஸா துகளை ரக்ஷித்து, துஷ
டாகளை சிக்ஷிக்கவேண்டி அவவப்பொழுது ஸ்ரீ ராமகிருஷ்
ணாதி ரூபியாக அவதரித்து உலக முயப்பித்ததுளளா. அவ
வித அவதாரங்களுள் ஸ்ரீ தத்தா என்ற அவதாரம் மிகப்
புனிதமானது. இது யோக சக்தியையும், ஞான சக்தியை
யும் பிரதானமாக உடையது சிலவை ஞானசக்தி மாத்திரம்
பிரதானமானவை—வயாஸாத்யவதாரம் சிலவை கிரியா
சக்தி மாத்திரம் பிரதானமானவை—ஸ்ரீ ராமாத்யவதாரம்.
இது அநேக விதத்தில் உலகத்தை ரக்ஷித்துள்ளது அததிரி
மகரிஷிகளுக்கு அருஸூயையினிடம் அவதரித்து தத்தாதிரேயா
எனத் திருப்பெயர் பூண்டார். இவரது கிருபையின் பிர
வாகத்தை அளிக்கவல்ல ஸதுதியே “ தத்தலஹர் ” யாகும.
தாபதரயத்தினால் பீடிககப்படும ஜனங்களுக்குத் தாபநீவா
ரணத்திற்காகச் சுலபமாகப் பாராயணம் செய்யும் வண்ணம்
நல்ல விருத்தத்தில் அர்த்த புஷ்டியும், பொருட் சுவையும்
கூடி “ தளாதனர் ” என்ற ஓர் மகாஷியால இயற்றப்பட்டு,
பாரத வாஷம் முழுவதும் பிரசாரத்திலிருந்து வருகிறது.
அப்பெருமைவாய்ந்த ஸதுதியை அாததானு ஸாதானத்
துடன் பாராயணம் செய்வதே சிலாககியமாதலால், ஸமஸ
கிருதப் பயிற்சி பூணமா இல்லாதரணையோருக்கும் எளிதில்
அர்த்தபோதம் உண்டாகுமாறு தமிழில் மொழிபெயர்த்து
வெளியிடவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் ஸ்ரீ காசி ஸ்ரீமத்
பரமஹம்ஸ பரிவராஜகாசார்யவர்யஹரிஹரானந்த அவதூத

ஸவாமிகளின் சிஷ்யரான ஸ்ரீ ராமானந்தபிரகாசம்மேந்திர ஸ்வாமிகள் அவர்கள் 1904-05-ம் ஆண்டு பிப்ரவரியில் அவராகனையை சிமேற்கொண்டு, யானும் அததிரிவமசததில பிறந்த ஆததிரேயனென்பதுபற்றி இது ஒரு தெய்வத்திருவருளையெனக்கருதி என புத்திகெடடியவரை அத்திருதொண்டை ஆற்றினேன் கூடிய சீக்கிரம் ஸ்ரீ தத்தகுருவின் பிரபாவம் என்ற புத்தகமும் வெளியிட உதேசத்திருக்கிறது அதிலபதினெண் புராணங்களிலும் ஆங்காங்கு விஸ்தரித்துள்ள ஸ்ரீ தத்தாத்ரேயரின் மகிமையை ஒருங்கே திரட்டி வெளியிடப்படும் அவதாரங்களுள் சிறந்தது ஸ்ரீ தத்தகுருவின் அவதாரமேயாகும். ஏனெனில் குருவின் மகிமை அளவிடக்கூடியதோ ு இருட்டு, ு நிவிருத்தியென அருளுன இருளை நீக்குவாரா. குருவின்றி எதுவுமியலாததே

“ गुरोरनुग्रहादेव पुमान् पूर्णः प्रजायते ”

என்று குரு கிருபையால்தான் மனிதன் பூரணன் என்று ளது, தக்ஷிணாமூர்த்தி குரு தேவதையாகவே இருந்து ஸனகாதிகளுக்கு உபதேசித்தருளினார். தத்தகுரு மனித வடிவாக வந்து ஸகல உலகங்களையும் உஜ்ஜீவித்தார்

“ आचार्यवान् पुरुषो वेद । आचार्याद्वैव विधा विदिता साधिष्ठं प्रापत् ”

என்றும் உபநிஷததுக்களில் ஆசாரியன் மூலமாகவே விக்ரையமேனமையடையும் என்று ளது.

“ यस्य देवे परा भक्तिः यथा देवे तथा गुरौ । तस्यैते कथिताः प्रकाशन्ते महात्मनः । ”

என்றும் குரு பக்தியுள்ளவருக்கே உபதேச விஷயங்கள் புரியும் என்கிறது. ஏகலைவன் முதலானோர் குரு பிம்பத்தை

Brahmasri Angarai
RENGASWAMY SASTHIGAL

வைதது பூஜிதது கடைததேறினதாக பாரதமகூறுகினந்து.
ஆதலால் குரு ரூபமாக அவதரித்த ஸ்ரீ தத்தரின குணங்களை
அனுசந்தானமசெய்து ஸதோத்திர பாராயணமசெய்து
கிருதாரததாகளாகவேணுமாறு பிரார்த்திக்கிறோம்.

சேந்தமங்கலம் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவராஜசாசாராய
வாய ஸவயம்பிரகாச பிருமமேந்திர அவதூத ஸவாமிகளும்,
இக்கிரந்தத்தின மொழிபெயாபபை வெளியிடவேண்டி
மிருந்த ஆவலுள்ளவாகளாயிருந்ததாகத் தெரியவருகிறது.
மேற்படி காரியத்தை ஸ்ரீ ராமாநந்த பிருமமேந்திர ஸவாமி
கள் மூலம் பூர்த்தியடைந்ததில் நிரம்ப சந்தோஷிக்கிறோம்.

குமபகோணம், } ஆங்கரை ரெங்கசாமி சாஸ்திரிகள்.
28—11—50.

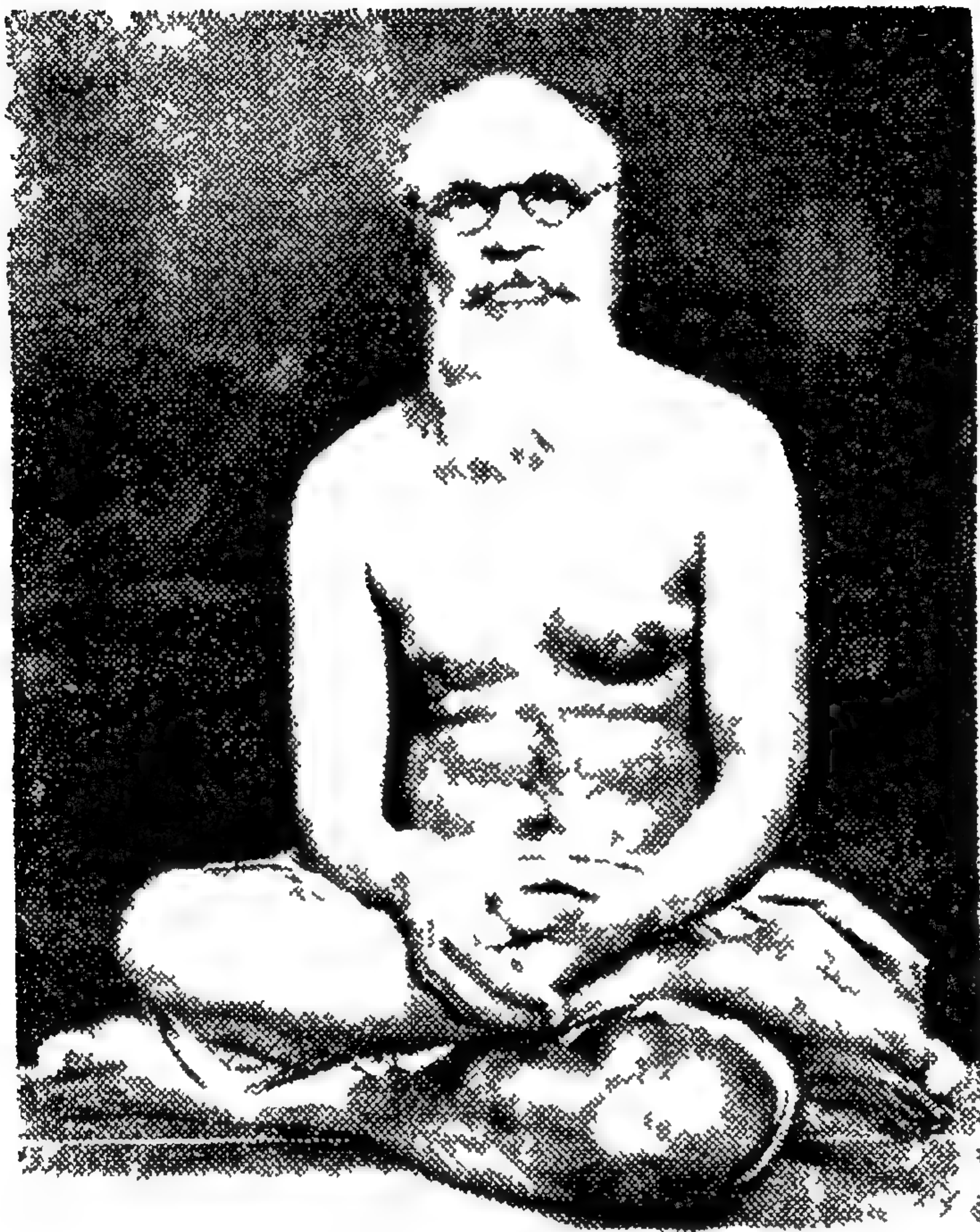
N B ஷே சேந்தமங்கலம் ஸவயம்பிரகாச ஸவாமிகள்
அவர்களின் போட்டோ பிளாக தக்க சமயத்தில்
கிடைக்காமலிருந்ததால் அடுத்த பதிப்பில் சோக்க
படும.

ஸ்ரீ ராமாநந்த பிருமமேந்திர ஸவாமிகள்.

Sri Paramahansa Hariharananda
Avadoota Swamiji

Sri Ramakrishna Brahmenāra Swamiji

ஸ்ரீ ராமஜெயம்

॥ श्री गुरुभ्यो नमः ॥

॥ श्री दत्तलहरी द्राविडानुवादसहिता ॥

विभुर्नित्यानन्दः श्रुतिगणशिरोवेद्य महिमा

यतो जन्माद्यस्य प्रभवति स माया गुणवतः ।

सदाधारः सत्यो जयति पुरुषार्थैक फलदः

सदा दत्तात्रेयो विहरति मुदा ज्ञानलहरिः । १

विभुः ஸர்வ வல்லமையுள்ளவரும், நित्यानन्दः நித்தி
யானந்த ஸ்வரூபியும், श्रुतिगण शिरो वेद्य महिमा உபநிஷத்துதி
களின் ஸமூகத்தினால் அறியத்தகுந்த மஹிமையை உடைய
வராயும், सदा धारः உண்மையான சூதாமாயும், सत्यः முக
காலத்திலுமுள்ளவராயும், पुरुषार्थैक फलदः புருஷார்த்தங்களை
அளிப்பவரும், सदा எப்பொழுதும், ज्ञानलहरिः ஞான பிர
வாஹமாயுமிருக்கிற, सः அப்போர்பட்ட, दत्तात्रेयः தத்தா
த்ரேய முனிவா, मुदा ஸாதோஷத்தோடு, जयति பிரகாசிக்
கிறார். विहरति கிரீடக்கவும செய்கிறார். माया गुणवतः மாயை
என்ற உபாதியுடன் கூடின, यतः எந்த பிரகம்மத்தினிடமி
ருநது, . अस्य இளவுலகத்தினுடைய, जन्मादि ஸ்ருஷ்டி
ஸ்திதி சமஹாரங்கள், प्रभवति ஏற்படுகிறதோ

மாயோபாதிகரான எந்தத்தத் ஸ்வரூபியான பிரமமத்
 திடமிருந்து உலகமனைத்தும் உண்டாகிறதோ அதிலேயே
 இருந்து லயிக்கிறதோ அத்தன்மையுள்ள ஆனந்த ஸ்வரூப
 மான ஸகல புருஷார்த்தங்களையும் அளிக்கவல்ல ஞானவடி
 வமான ஸ்ரீ தத்தாத்ரோய குரு மேன்மையுடன் விளங்குகி
 ருரென்பதாம்.

हरीश ब्रह्माणः पद कमल पूजां विदधतो
 जगद्रक्षा शिक्षा जनन करणे तेह्यधि कृताः ।
 अभूवन्निन्द्राद्या हरिदधिपतां देवमुनयः
 परं तत्त्वं प्रापुः शशिदिनकरौ ज्योतिरमलम् ॥ २

ஹரிஷ் ப்ரஹ்மாண: விஷ்ணு, சிவன் பிரமமா இவர்கள், தே
 உமமுடைய, பதகமல பூஜா திருவடித் தாமரையின் பூசையை,
 விதத: செய்துகொண்டு, ஜகத்ரக்ஷாசிக்ஷா ஜனன கரண உலகத்தை
 காத்தல், அழித்தல், படைத்தல் என்ற காரியங்களில், அபி-
 க்ருதா: நியமிககப்பட்டுள்ளவர்களாக, அமூவந் ஆனார்கள். இ:த்ர:யா:
 இந்திரன் முதலானவர்களும், ஹரிதபிபதா திக்பாலர்களாய்
 இருத்தலை, ப்ராபு: அடைந்தார்கள் தேவமுனய: தேவ ரிஷிகள்
 பரம் தத்வம் ப்ராபு: அடைந்தார்கள், ஶசி தினகரௌ
 சந்திர சூரியர்கள், அமல நிர்மலமான, ஜ்யோதி: பாகாசத்தை,
 ப்ராபு: அடைந்தார்கள்.

ஏ பிரபுவே உமது சரண கமல பூசையின் மகிமையினை
 லேயே திரிமூர்த்திகள் தத்தம அதிகாரத்தையும். லோக
 பாலர்கள் தமதம பதவியையும் ரிஷிகள் பிரமம ஞானத்தை

யும் சந்திர சூரியர்கள் பேரொளியையும் பெற்றனர் என்ப
தாம்.

परं ज्योतिर्मूर्तेस्तव रुचिर तेजः करलवात्
जगद्याप्येदानीं तपन शशि ताराहुतभुजः ।
महा तेजः पुञ्जाः सकल जगदाराध्य चरिताः
चरन्त्येवं लोकान् नतजनमनोऽभीष्टफलदाः ॥ ३

परं ज्योतिर्मूर्तेः பாவொளி வடிவமான, தவ உமமுடைய
रुचिर तेजः करलवात् அழகான தேஜஸ்ஸின் கிரணத்தின்
लेशतत्ताल, तपन शशि तारा हुतभुजः சூரியன், சந்திரன்
நக்ஷத்திரங்கள் அகனி இவர்கள், जगत् உலகத்தை, व्याप्य
व्यापित्तुककोண்டு, महा तेजः पुञ्जाः மிகுந்த தேஜஸ்
सुवियलै உடையவாகளாய் கொண்டு, सकल जगदाराध्य चरिताः
எல்லா உலகத்தாலும், पूजित्तु தகுந்த பெருமையுடைய
வாகளாய், नत जनमनो भीष्ट फलदाः நமஸ்கரிகளும் ஜனங்க
ளின் மனோரதத்தை யளிப்பவர்கள், एवं இப்படி, लोकान्
உலகங்களை, चरन्ति சுற்றி வருகிறார்கள்.

உலகத்தில் சந்திரன் சூரியன் நக்ஷத்திரங்கள் முதலான
ஒளியுள்ளன யாவும் தேஜோமூர்த்தி லேசத்தை உமது
அருளால் அடையப்பெற்று மூவுலகத்தாலும் போற்றப்படும்
மகிமையையும் வணங்குபவர்களுக்கு வான் அளிக்கும்
தன்மையையும் அடைந்து பிரகாசிக்கிறார்கள். எ—து

भवन्मायारूपं जगदखिलजीवात्मकमिदं
 भवद्रूपं प्राहुः निखिल निगमान्तश्रुतिचयाः ।
 त्वया सृष्टं चादौ हृतमवितमेतत्तदधुना
 प्रभावं ते वेत्तुं प्रभवति जनः कोऽवनि तले ॥ ४

अखिल जीवात्मकम् ஸமஸ்தஜீவவடிவமான, भवन्माया
 रूपं உமது மாயையில் தோன்றுகிற, इदं जगत् இவ்வுலகத்
 தை, निखिल निगमान्त ஸமஸ்த வேதாந்த, श्रुति चया: வாக்
 கிய சமூகங்களும், भवद्रूपं உமது ஸ்வரூபமாகவே, प्राहुः
 உரைக்கின்றன, आदौ பூர்வத்தில், त्वया உமமாலேயே,
 सृष्टं சிருஷ்டிக்கப்பட்டது, अवितं அவித்க்கப்பட்டது, हृतं
 ஸமஹரிக்கப்பட்டு வருகிறது. अधुना இப்பொழுது, ते
 உமமுடைய, प्रभावं மகிமையை, वेत्तुं அறிவதற்கு, अवनि
 தலே பூதலத்தில், कः யார் தான், प्रभवति ஸமர்த்தனாவான்.

நகவாணிடம தோன்றும் மாயையினால் உலகம் நானு
 விதமாக உற்பத்தியடைகின்றது அது கொண்டே உம்மிட
 மிருந்து உத்பவித்ததாகக் கூறுவன உபநிஷத்துக்கள் நமகல
 ஐகத்துக்கும சிருஷ்டி ஸ்திதி சங்காரங்களுக்கு ஹேது
 வான உமது மகிமையை அறிய யாரால் இயலும்.

कृपासिन्धो तावज्जनुर जननस्थाप्यकथि ते
 जगद्रक्षा दीक्षा भवति खलु नोचे त्वथमिदम् ।
 अनीहस्थाकर्तुस्तव जगति कर्मोपकृतये
 प्रमाणी कर्तुं वा स्वकृत निगमार्थानितिमतिः ॥ ५

हे कृपासिन्धो ஓ கருணைக்கடலே, अजननस्य ஜன்மமில்லாத, ते உமககு, जनुः ஜன்மமானது, अकथि சொல்லப்பட்டது, (तव)அது, जगद्रक्षादीक्षा खलु ஜகத்தை காக்கும் விதமல்லவா, नोचेत இலலாவிடில், इदं இது, कथं எவ்வாறு பொருந்தும், अनीहस्य ஆசையிலலாதவரும, अकर्तुः கர்த்திருத்வமில்லாம லுமிருக்கிற, तव உமககு, कस्य பாருடைய, उपकृतये உபகா ரத்தின் பொருட்டு, इदं कर्म இந்த கருமம் தகுந்தது, स्व- कृतानिगमार्थान् தன்னால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட வேதாந்தங்களின் அர்த்தங்களை, प्रमाणी कर्तुम् அனுஷ்டானமாக செய்யும் பொருட்டு, इति எனறு, मे என்னுடைய, मतिः எண்ணம்.

ஜன்மமில்லாத நீர் அவதரிப்பதும் ஆசையற்ற நீர் கரு மங்களை செய்வதும் வேதங்களை ப்ரமாணங்களாக ஆக்க கருதியேயாம என்று எனது தீர்மானம்.

महाविद्यारूपे भगवति निबद्धत्वं मुचितं

हृदा वाचाऽगम्येपरमपि विमुह्यन्ति कवयः ।

अविद्यातीतः किं यदि गुण विहीनोपि गुणवान्

अविद्यायुक्तोऽयं त्विति वदति मायामुषितधीः ॥ ६

महाविद्या रूपे அகண்ட ஞான ரூபமான, भगवति ஷாட் குண்ட பரிபூரணமான, हृदा மனதாலும், वाचा வாக்காலும், अगम्ये அறிய முடியாதவருமான (உமமிடத்தில்), निबद्धत्वं பந தமுடைமை, उचितं தகுமா, कवयः மேதாவிகளும், परं மிக வும், विमुह्यन्ति ப்ரமிக்கின்றார்கள், अविद्यातीतः அவித்யை

நீங்கியவனா, அவித்யாயுகத: அவித்யையுள்ளவனா, குணவிहीन: குணமற்றவனா, குணवान् किं குணமுள்ளவனா, इति இமமாதிரி யாக, मायामुषितधी: மாயையால் அபகரிக்கப்பட்ட புத்தியை உடையவனாக, वदति சொல்லுகிறான்.

ஞானஸ்வரூபியான உமமிடம் பந்தம் ஏற்படுவதற்கு ஹேது இல்லை என்றாலும் மனதுக்கும் வாக்குக்கும் எட்டாத உம விஷயத்தில் மேதாவிகளும மயங்குகின்றார்கள் எவ்வாறெனில் அவித்யாதீதன் என சிலரும் அவித்யாயுகத் தன் என சிலரும் நிராகுணனென்று சிலரும் ஸகுணனென்று பலரும் மாயாபலத்தினால் பேசுகின்றார்கள்.

भवानादौ यादो नर मृग खगाश्वादिक तनू
विधत्ते लोकानामवन कृति हेतोरनुयुगम् ।
विशुद्धस्त्वं लीला नरवपुरिदानीमटसि गां
पवित्रीकर्तुं वा परिजन निवासाङ्गणतलम् ॥ ७

भवान् நீர், आदौ முதலில், लोकानां உலகங்களுடைய, अवनकृति हेतो: நகரணம் செய்வதின் நிமித்தம், अनुयुगं யுகங்கள் தோறும், यादोनर मृगरवगाश्वादिक तनू: கூர்ம், नर சிமம், ஹமஸ, மத்ஸ்ய, ஹயகரீவ முதலிய அவதாரங்களை, विधत्ते எடுக்கின்றீர், विशुद्ध' மிகவும் பரிசுத்தமான, त्वं நீர், इदानी இப்பொழுது, परिजन निवासाङ्गणतलम् பகதர்களின் வாஸஸ்தானமான, गां பூமியை, पवित्रीकर्तुं பரிசுத்தம் செய் யும் பொருட்டு, लीला नर वपु: லீலாத்தமான மனித வடி வத்துடன், अटसि ஸஞ்சரிக்கிறீர்.

ஐ பகவானே முந்திய யுகங்களில் மாவணாதிவதம் செய்து ஸாதுஸம் ரக்ஷணத்திற்காக ராம கிருஷ்ணாதி அவதாரம் செய்து உலகத்தை காத்தீர். தற்போது உமது பக்தர்கள் வசிக்ரம பூதலததைப் பரிசுத்தி செய்யவே ஞான சக்தியுடன் அவதரித்து உலகில் உலாவுகிரீர்.

जगद्रक्षार्थं वा विचरसि जगत्यात्म जनता-

परित्राणायायः परम पुरुषोऽगम्य चरितः ।

मृषालोको लोको वदति मनुजत्वं तदधुना

यथा श्रीकृष्ण त्वां यदुषु ब्रुवते मूढ मतयः ॥ ८

அதவா அல்லது. அஃ: முதல்வராயும், அகம்ய சரித: அறிய முடியாத சரித்திரமுடையவனாயும், பரமபுருஷ: பரம புருஷனாயுமுள்ள நீர், ஜாட்ரக்ஷார் உலகத்தை கார்க்கவும், ஆத்ம ஜனதா பரித்ராணாய தன் பக்தர்களை ரக்ஷிக்கவும் (அவதரித்துள்ளீர், மூஸாலோக: பொய்யான ஞானமுள்ள, லோக: உலகம், யதுஸு யது குலத்தில், ஸ்ரீ க்ருஷ்ண பகவானை மூடமதய: மந்த புத்தியுள்ளவர்கள், யதா எப்படி, மனுஜ் மனிதனாக, ப்ருவதே சொலவாராகளோ, ததா அப்படியே, அதுநா இப்பொழுது, த்வா (மனுஜ்) உமமை (மனிதனாகவே,) வததி சொல்லுகின்றது.

உலகத்தையும் உலகத்திலுள்ள பக்தர்களையும் ரக்ஷிக்க வேண்டி அவதரித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை யதுக்கள் ஸாதாரண இடையென்று நினைத்தது போல உமமை ஸாதாரண மனிதனாகவே மூடர்கள் நினைத்து வருகிறார்கள்.

महा योगाधी शैरविदित महायोग चतुरं

कथं जानन्ति त्वां कुटिल मतयो मादृश जनाः ।

तथापि त्वां जाने तव पद युगाम्भोज भजनान्न-

चेत्त्वत्पादाब्ज स्मृति विषयवाणी कथमभूत् ॥९

महायोगाधीशैः பெரிய யோகீசுவரர்களாலும், அவிதित
மहाயோக சதுரம் த்वां அறியப்படாத மகா யோகமுள்ளவரும்,
ஸமாதந்தருமான உமமை, குடில மதய: வ க ர புத்தியுள்ள,
மாத்ர ஜனா: என் போன்றவர்கள், கத்ய் ஜானந்தி எவ்வாறு அறி
வார்கள், ததாபி அப்படியிருந்தும், தவ உமமுடைய, பதா-
மோஜ மஜனம் ஜானே சரணாக்ரமித்த ஸேவையை அறிந்தாள்ளேன்
ந சேத இல்லாவிடில், த்வத்पादाब्जस्मृति விषயவாணி உமது பாதா
க்ரமித்த ஸ்மரண விஷயமான வாக்கானது, கத்ய் எப்படி,
அமூத் (எனக்கு) உதித்தது.

யோகீசுவரர்களாலும் அறியமுடியாத உமது மஹி
மையை உமது சரண கமல ஸேவையால் அறிந்து கொண்
டேன். ஆகையினால் தைரியமாக உமமைத் துதிக்க முன்
வந்தேன்.

अपारे संसारे सुतहित कलत्रादि भरणा-

द्यपाधौ मग्नास्तत्तरण करणोपाय रहिताः ।

पतन्ति त्वत्पादाम्बुज युगल सेवासु विमुखा

नराः पापात्मानः प्रवर निरये शोक निलये ॥ १०

त्वत्पादाम्बुज युगल सेवासु உமது திருவடித் தாமரையின்
ஸேவையில் பாபமுகரான, பாபாட்மான: பாப மனதுள்ள, நரா:

மனிதர்கள், அகரே கரையில்லாத, சுதஹினகலத்ராதிமரணாதுபாபௌ
 டுத்ரா, மித்ரா களத்திரார்களின் போஷணம முதலான உபாதி
 யையுடைய, சஸாரே ஸமஸார ஸாக்ரத்தில், தந்த்ரணகரணோபாயரஹி-
 தா: அதை தாண்டுவதற்கு வேண்டிய உபாயமற்றவர்களாய்,
 ஸோகநிலயே துக்கத்திற்கு இருப்பிடமான, ' ப்ரவர நிரயே பெரிய
 நரகத்தில், பதந்தி விழுகின்றனா.

ஓ பகவானே உமது திருவடியை த்யானிக்காமல்
 பாவத்தையே புரிந்து வரும் ஜனங்கள் அந்தோ கொடிய
 நாகங்களில் வீழ்ந்து தவிக்கிறார்கள். ஆகையால் உமது
 நாமஸ் மஹிம முக்கியம்.

सुधा सिन्धौ द्वीपे कनक कलिते कल्पक वने

वितानैर्मुक्ताढ्यैः नव मणिमये मण्डप वरे ।

अशेषैर्माणिक्यैः रवचित हरिपीठाब्ज कुहरे

हुताशारे ध्यायेत् तव परममूर्तिं निखिलदाम् ॥ ११

சுதாஸிந்தௌ அமிருத ஸமுத்ரா மத்தியில், தீபே ஈத்ன த்வி
 பத்தில், கனககலிதே நவரத்னத்தாலிழைக்கப்பட்ட, கல்ப-
 கவனே கலபகச சோலையில், முக்தாட்யை: முத்துக்களால் அலங்
 கரிக்கப்பட்ட, விதானை: மேல் கட்டுகளுடன் கூடிய, நவமணிமயே
 புதிய ஈத்ன மயமான, மண்டபவரே உயர்ந்த மண்டபத்தில்,
 அஷை: ஸகல விதமான, மாணிக்யை: மாணிக்க கற்களால்,
 ரவசிதஹரிபீடே பதிப்புககப்பட்ட சிங்காதனத்தில், அபஜகுகுஹே
 ஹ்ருதய கமலத்தில், ஹுதாஸாரே அக்னி சகரத்தில், நிஸிலதாம
 ஸகல புருஷார்த்தங்களையும் அளிக்கக் கூடிய, தவ உமமு

டைய, பரமமूर्தி சரோஷ்டமான ஸ்வரூபத்தை, ध्यायेत् த்யா
னிக்க வேண்டும்.

ஹிருதய கமலத்தில் ஸர்வமங்களபாதமான ஸ்ரீஜகத்
குருவின மூர்த்தியை அமருத ஸாகரத்தின் மணித்வீபதத்
தில்கல்பக விருஷ்ச சோலையில் கவரத்ன மண்டபத்தில்
ரத்ன ஸிமமாஸனத்தில் வீற்றிருப்பதாக த்யானித்தால
ஸகல சம்பத்துக்குககளும் சித்திகளும்,

धरां धारा धारे हुतवह पुरे धीशगणपं
विधिं श्रीशैशैर्वानल पवन व्योमानिहृदये-
युतौ जीवात्मानावधिकमिव मत्यां प्रविशते
विधत्ते ज्यायस्त्वं परिकलितवामेन वपुषा ॥ २२

धारा धारे மூலாதாரத்தில், धरा பூமியையும், हुतवह-
पुरे அக்னி க்ருஹத்தில், धीशगणपं ஞானேசுவரர்களுக்குத்
தலைவரான, विधिं பிரமமாவையும், हृदये ஹிருதய கமலத்
தில், श्रीशैशैर्वानल पवन व्योमनि விஷ்ணு ருத்ரன் வாயு, ஆகா
यम இவைகளையும், मत्यां புத்தி ஸ்தானத்தில், युतौ சேர்ந்த,
जीवात्मानौ ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களையும், अधिकमेव மேன்
மையாக, प्रविशते ப்ரவேசிப்பவனுக்கு, परिकलितवामेन அழகு
பொருந்திய, वपुषा சரீரத்தினால், ज्यायस्त्वं ச்ரோஷ்டத்வத்தை
(भवान्) நீர், विधत्ते செய்கிறீர்.

மூலாதாரத்தி சகரங்களில் சுலோகத்தில் கண்டிருக்கு
மாறு தியானிப்பவனுக்கு ஸர்வ சரோஷ்டத்வம் ஸித்திக்
கூடும்.

सहस्रारे नीरेरुहिसकल शीतांशु ललिते
 सहंसे हंस्यः स्फुटमपि भवन्तं कलयते ।
 सुषुम्ना वर्तिन्या तव चरण पीठेन्दु सुधया
 प्लुतोभित्त्वाग्रन्थित्रयममृत रूपो विचरति ॥ १३

सकल शीतांशु ललितं **பூர்ண சந்திரன் போல் அழகான,**
 सहंसे **ஹமஸத்தோடு கூடியிருக்கின்ற,** सहस्रारे **சூரியம**
தளங்களுக்குள்ளதான், नीरेरुहि **நாமரை புஷ்பத்தில்,** हंसं
ஹமஸ ஸ்வரூபமான, भवन्तं **உமமை,** स्फुटं **ஸ்பஷ்டமாக**
 (எவன்) कलयते **தியானிக்கிறானே,** सः **அவன்,** सुषुम्नावर्तिन्या
ஸுஷுமனா तव **நாடியிலுள்ள,** चरण पीठेन्दु **சுதா** सुधया **உமது**
சரண பீடாமிருத்தத்தினால், आप्लुतः **நனைந்தவனாகி,** ग्रन्थित्रयं
அவித்யை, कामम, कामम **என்ற மூன்று கிரந்திகளையும்,**
 भित्त्वा **பிளந்துகொண்டு,** अमृतरूपः **அமிருத ஸ்வரூபமாகவே,**
 विचरति **விளங்குகின்றான்.**

ஸஹஸ்ராரம் என்ற சககிரத்தில் உமமை தியானிப்
பவன் உமது அருளால் அமிருதநாராபிஷேகமடைகிறான்.

तवाधारे शक्तिक्षिति कमठ कूर्माद्यभिवृते
 महापीठे वैश्वानर पुर मरुद्देह निलये ।
 धराव्योमाकल्पे सुरमुनिमहेन्द्राद्यभिनुतम्
 महातेजोराशिं निगमनिल्यं नौमि हृदये ॥ १४

तव **உமக்கு,** आधारे **சுதாரமான,** शक्तिक्षिति **கமடு**
 कूर्माद्यभिवृते **தராவ்யோமகல்பே** सुता **சக்தி,** भूमि **கமடம்** कूर्मम्

இவற்றால் சூழப்பட்ட பூமியையும், ஆகாயத்தையும் அளா
விக கொண்டதாயுமிருக்கிற, महाषीठे மகா பீடத்தில், वैश्वानर
புரே அக்னி புரத்தில், मरुद्देहनिलये மருத்துக்களின் வாஸஸ்
தானத்தில், सुरमुनि महेन्द्राद्यभिनुतं தேவர்கள், முனிவர்கள்
தேவேந்திரன் இவர்களால் துதிக்கப்பட்ட, महा तेजो राशिं
அளவற்ற தேஜஸ்ஸுக்கு இருப்பிடமாயும், निगम நிலயं
வேதங்களில் விற்றிருக்கும் உமமை, हृदयं மனதில், नौमि
துதிக்கிறேன்.

ஸர்வ வேதாததங்களாலும் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட உமது
ரூபத்தை ஆதார சக்தியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மனதாய்
துதித்து வருவேனாகவும.

भवत्पादांभोजं भवजलधिषोतं भजति यो

महासंसाराब्धि तरति तरतीत्येव निगमः ।

इहामुत्र त्रातुं तव चरणमेवात्मशरणं

भजे मीतश्चाहंकृतिपरमनस्कोऽहमधुना ॥ १५

ய: யாதொருவன், भवजलधि पोतं ஸமஸாரக கட
லுக்கு ஓடம் போன்ற, भवत्पादांभोजं உமது தாமரைப்பூ
போன்ற திருவடிபை, भजति ஸேவிக்கிறானே, सः அவன்,
महासंसाराब्धि ஸமஸாரமாகிற பெரும கடலை, तरति तरति
நிசசயம் தாண்டுகின்றான், इति என்பதான, निगमः வேதம்
(கூறும), हे क्षमिवर தபஸ்வி சிரேஷ்டரே, अहं நான், अधुना
இப்பொழுது, आत्म शरणं ஆத்மாவைக்கு அடைக்கலமான,

तव உமமுடைய, चरणमेव திருவடிபையே, भजे அடைகின்
றேன், भीतः பயந்தவனான நான், नमस्ये च நமஸ்கரிககவும்
செய்கிறேன்.

மிகவும் பயங்கரமான ஸமஸாரக் கடலைத் தாண்டுவ
தற்கு உமமுடைய பாதமே கப்பல போன்றது நானே
ஸமஸார ஸமுத்திரத்தில் முழுகி நடுங்குகின்றேன். உமது
பாதத்தைச் சரணமாக அடைந்துள்ளேன். கிருபை கூரது
ரக்ஷித்தருள வேண்டும்.

यथा दारुर्वाग्निर्निवसति तथा देहनिकरे

प्रविश्य त्व चैको बहुविध इवाभासि भगवन् ।

चलन्नीरे चंद्र शतविध इवाभाति गुणतो

नचैतच्चन्द्रं स्यान्न शतविधता नापि चलनम् ॥ १६

हे भगवन् ஓ பூஜ்யரே, अग्निः அக்னியானது, दारुषु
கடடைகளில், यथा எப்படி, निवसति வளிக்கிறதோ, तथा
அப்படியே, त्वं च நீரும். एकः ஒருவனாயிருந்தும், देहनिकरे
தேஹ ஸமூகத்தில், प्रविश्य புகுந்து, बहु विध इव அநேக ரூபங்
களுள்ளவன் போல், आभासि விளங்குகிறீர், नीरे அசை
கின்ற நீரில், चलन् பிரதி பவிக்கின்ற, चन्द्रः சந்திரன், शत
विध इव நூறுவிதமானவன் போல், गुणतः உபாதியினால், आभाति
தோன்றுகிறான், एतत् இந்த பேதம், चन्द्रे சந்திரனிடத்
தில், न स्यात् கிடையாது, शत विधता நூறுவிதமாம் தன்மை
யும், न कிடையாது, चलनमपि न அசைவும் கிடையாது.

அக்னி கட்டைகளில் போலும் சந்திரன் நீரில் போலும்
பரமாத்மா ஒருவனே உபாதிகளில் பலவாறாகத் தோன்று
கிறான் என்றபடி.

दरिद्रो वा मूढः कठिन हृदयो वापि भवतो
दयापात्रं स्याच्चेद्भजति महतामप्यधिकताम् ।
न विद्या रूपं वा न कुलमपि वा कारणमभूत्
महत्त्वे सेवैका तव पद युगाम्भोज कलना ॥ १७

दरिद्रो वा ஏழையானாலும், மூढோவா மூடனானாலும்,
कठिन हृदयोऽपि கண்ணெஞ்சனானாலும், भवतः உமமுடைய,
दयापात्रं தயவுக்குப்பாத்திரமாக, स्याच्चेत् சூன
ெண்ணில், महतामपि பெரியோர்களுக்கும்,
अधिकता மேலாயிருத்தலை, भजति அடைகிறான், विद्या கல்வி
பாணது, महत्त्वे பெருந்தன்மைக்கு, कारणं न காரணமில்லை,
रूपं அழகும், न कारणमில்லை, कुलं वापि நற்குலப் பிறவி
யும், न कारणं अभूत् காரணமெனக் கூறவில்லை, तव உமமு
டைய, पदाम्भोज कलना திருவடித் தாமரையைப் பற்றின்,
एका सेवैव ஸேவை யொன்றே, महत्त्वं कारणम् பெருமைக்கு
காரணம்.

பணம், குலம் கல்வி முதலானவைகள் கரையேற்றாது
தித்த குருவின் சரண ஸேவையே கரையேற்றாமாம்.

न ते कारुण्यं स्यात् सकल गुणवानप्यगुणवान्
भवत्कारुण्यं स्यात् अगुण कृपणोवोरु गुणवान् ।

यथा पत्यौ रक्ते सदपि च विरक्ते तु युवतौ
वृथा सौन्दर्यं स्यात् सकलमपि तेऽनुग्रह वशात् ॥

தே உமமுடைய, காருண் தயவானது, நஸ்யாத இல்லை யானால், சகல குணவானபி ஸகல குணமுள்ளவனாயிருந்த போதிலும், அகுணவான் குணமில்லாதவனே, மவர்காருண் உமது தயவு, ஸ்யாத இருக்குமேயானால், அகுண கூபனோ஽பி குணமில் லாத தரித்திரனாயிருந்த போதிலும், உரு குணவான் மி கு ந த குணமுள்ளவனாவான், பத்யோ நாயகன், ரக்தே சூசையுள்ளவ னாயினும், விரக்தே ச சூசையற்றவனாயிருந்தாலும், சௌந்தர்ய அழகானது, வ்ருதா வீணாகும் அன்றோ, சகலமபி எல்லாம் தே உமமுடைய, அனு஘்ரஹ வஸாத அனுக்கிரக பலத்தால், ஸ்யாத பூர்ணமாகும்.

மற்ற எவ்வித குணமிருந்தாலும் ஸ்ரீதத்தனருள அநக ரகமில்லாவிடில் குறைவே. அவ்வொன்றிருந்தால் மற்றவை குறையினும் குறைவாகாது. யுவதிக்கு நாயகனது அன்பு பூர்ணமாயிருந்தால் அழகு இருப்பினும் இல்லாவிடினும் குறைவில்லை. அது போல என்றபடி.

अनाथे दीने मय्यधिगत भवत्पाद शरणे
शरण्य ब्रह्मण्य प्रथितगुण सिन्धो कुरु दयाम् ।
महा तेजो वार्धे स्वसुकृत महिम्नैव सततं
पुरा पुण्यैर्हीनं पुरुषमुपकुर्वन्ति कृतिनः ॥ १९

शरण्य अढेककलम ढुक्रन्तव्वरैक काप्पवत्तुम्,
ब्रह्मण्य प्राम्मण्यैरङ्गुक्कु ढ्वित्तमानवत्तुम्, प्रथित गुणसिन्धो

பிரஸித்தமான நற்குணங்களுக்கு இருப்பிடமுமான, மஹா
 தெஜோவர்த்தி பெரிய தேஜஸ்ஸுக்கு ஸமுத்திரமான குருவே,
 அநாதைகளைப் பராமக, தீனே ஏழையாயும், அபிவிருத்தி
 ஶரணே உமது சாணங்களை யே ஸாணமாக, அடைந்தவனாயுமி
 ருக்கிற, பரி என்னிடத்தில், தயா தயவை, கुरु புரிய வேண
 டும், கृதின: புண்ணியசாலிகள், புரா புண்யேஹீனம் முன் ஜன்மங்க
 ளில் செய்யப்பட புண்ணியமில்லாதவனான, புருஷ மனித
 னுக்கு, ஸ்விசுகுத மஹிமா தனது புண்ணியத்தின் ப ல த் த ா
 லேயே, சதத் எப்பொழுதும், உப குர்வந்தி உபகரிககிருந்
 தாள்.

முன் செய்த நலவினைப் பயனில்லாவிடினும் உமது
 தயவினாலேயே உமது திருவடிகளை ஸாணமடைந்த என்னை
 காத்தருள வேண்டுமென்பதாம்.

महाश्वेतद्वीपेऽमरतरुगणात्यन्त रुचिरे

मणेः पीठाम्भोजेऽनलशशिरवगान्तनिवसितं

गदा चक्राब्जासि प्रसृत करपद्मं सुररिपुं

सधन्यस्त्वं ध्यायेत् परतरचिदानन्द वपुषं ॥ २०

மஹாசுவேத தீபே மகாக்ஷ வேதம் என்றதுவீபத்தில், அமரதரு
 ருணாத்தியந்தருச்சிரே கல்ப விருக்ஷங்களாய் மிகவும அழகு வாய்ந்த
 மணை: ரத்தன மயமான, பீடாம்புஜே பத்மாஸனத்தில், அநல ஶசி
 ரவகாந்தநிவஸிதம் அக்ஷி சந்திரன் சூரியன் இவைகளினுள்
 வளிக்கின்ற, ரதா சக்ராஜாசி ப்ரஸூத கர பத்ம கதை சக்ரம், தாம

ரைப்பூ கத்தி இவைகளால் விளங்கும் கைகளையுடையவ
ரும், चिदानन्द वपुषं சிதானந்த வடிவமாயும், मुररिपुं முரன்
என்ற அசுரனை கொன்றவரும் ஆன, त्वां உன்னை, धन्यः
புண்ணியசாலியான, सः அமமனிதனே, ध्यायेत தியானிப்
பான்.

முன் ஜன்மங்களில் புண்ணியம் செய்தவர்களே ஸ்ரீ
தத்தகுருவை இமமாதிரி தியானிக்க வல்லவரென்பது.

लसन्मेरोः शृङ्गे सुरमणिमये कल्पकतरु-

प्रकीर्णे वाक्पीठे रविशशिकराकीर्ण जलजे ।

स्थितं वाचाऽधीशैर्नुतमनुदिनं त्वां भजति यो

भवेद्वागीशानामपि गुरुरजेयोऽवनितले ॥ २१

लसन्मेरोः பிரகாசிக்கின்ற மகாமேரு மலையினது, सुर-
मणिमये இந்திர நீலமணி மயமாயும், कल्पतरुप्रकीर्णे கல்ப
விருக்தங்களால் சூழப்பட்டதாயும், रविशशिकराकीर्णजलजे
சூரியன் சந்திரன் இவர்களுடைய கிரணங்கள் வீசப்பட்ட
தாமரைப்பூவை உடைய, शृङ्गे சிகரத்தில், वाक्पीठे வாக்காகிற
ஸிமமாஸனத்தில். स्थितं இருப்பவரும், वाचाऽधीशैः வாக்கை
வராகளால், नुतं துதிக்கப்பட்டவருமான, त्वां உமமை,
यः யாதொருவன், भजति பஜிக்கிறானோ, सः அவன், अव-
नितले பூதலத்தில், वागीशानामपि வாக்கைவார்களுக்கும்,
गुरु. மேலானவனாயும், अजेयः ஜயிக்க முடியாதவனாயும், स्यात्
ஆவான்.

ஸ்ரீ தத்தகுருவை தனது நாவில் இருத்தி உபாஸிப்ப வனுக்கு திறமையுள்ள வாக்குவனமையுண்டாகுமென்பது கருத்து.

समुद्यद्दालार्कायुतनिभशरीरे मुनिवरं

स्थितं बीजे मारे त्रिदशपति गोपातिरुचिरे ।

हृदि त्वां यः पञ्चायुधकरमिति ध्यायति सदा

स एवाहं नूनं स भवति जगन्मोहन करः ॥ २२

समुद्यद्दालार्कायुतनिभशरीरे உதித்த பதினாயிரம் பால குரியனுகொப்பான சரீரமுடைய, த்ரிதசபாதி கோபாதி ருசிர் இந்திர கோபம போல் அழகாயுமிருக்கிற, மாரே வீதே காம பிஜஸ்தானத்தில், ஸ்திதம் வீற்றிருப்பவரும, முனிவர் ரிஷி சரோஷ்டருமான (உமமை) பஞ்சாயுதமिति சங்கம, சக்ரம, கதை, கத்தி சார்ங்கம என்ற ஐந்தாயுமுள்ளகையனாக, ய: எவனெனருவன், ஹ்ரி மனதில், சதா இடைவிடாமல், ஧்யாயதி தியானிக்கிறானே, ச எவாஹ் அவனே நான் என்ற தியான பலத்தால், ஜகன்மோஹனகர: உலகத்தையே மோகிக்கச் செய் பவனாக, பவதி ஆகிறான், நூனம் நிச்சயம்.

ஸ்ரீ தத்தகுருவை ஸௌந்தர்யமுள்ள மூர்த்தியாக தியானிப்பவன் மன்மதனுக்கொப்பாக ஆகிறான்

निधिर्विशेषां त्वं निजचरण पद्मद्वयवता

शरण्यश्चार्तानां चकित हृदयानामभयदः ।

वरेण्यः साधूनां वरदइति वा कामितधियां

भवत्सेवा जन्तोः सुरतरुसमानाऽनुफलति ॥ २३

निज चरणपद्मद्वयवतां உமது திருவடித் தாமரையினை
 யை தியானிக்கின்ற, विश्वेषां எல்லோருக்கும், त्वं நீர்,
 निधिः புறையல் போன்றவர், आर्ताना கஷ்டப்பட்டவாக
 ளுக்கு, शरण्यः அடைக்கலமானவர், चकित हृदयानां பயந்த
 மனதுடையவாளுக்கும், अभयदः அபயத்தை அளிப்பவர்,
 साधूना ஸாதுகளுக்கும், वरेण्यः வரிக்கத் தகுந்தவர், कामित-
 धिया பயனை விரும்புகிறவார்களுக்கு, वरदः இஷ்டத்தை
 கொடுப்பவா, भवःसेवा உமமுடைய ஸேவையானது, जन्तोः
 ஜீவார்களுக்கு, सुरतरु समानः கல்பதருநிகராக, अनुफलति
 இடைவிடாது பவிக்கின்றது.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் ஸேவையே ஸாவாபீஷ்டங்களை
 யும் அளிககவல்லதென்பதாம்.

यथावै पाञ्चली नटति कृहंकेच्छानुसरणं

कुलालेन भ्रान्तं भ्रमति च सकृच्चक्रमनिशम् ।

तथा विश्वं सर्वं भवति मनवश्चानु गुणिताः

स्वतन्त्रः को वाऽस्ते वद पर सुरेश त्रिभुवने ॥ २४

पाञ्चाली பொமமையானது, कृहंकेच्छानुसरणं ஸுருத்த
 தானுடைய இசையை அனுசரித்து, यथा எப்படி, नटति
 ஆடுகிறதோ, चक्रं, சக்கிரமானது, सकृत् ஒரு தடவை,
 कुलालेन குயவனால், भ्रान्तं சுற்றப்பட்டு, अनिशं எப்பொழு
 தும், (यथा) भ्रमति எப்படி சுழலுகிறதோ, तथा அப்படியே,
 सर्वं ஸமஸ்தமான, विश्वं உலகமும், मनवश्च பதினான்கு

மனுக்களும், भवति உம்மிடத்தில், अनुगुणिता: சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறார்கள், हे पर सुरेश மேலான தேவ தேவனே, त्रिभुवने மூவுலகத்திலும், स्वतन्त्रः ஸ்வதந்திரன், कोवा யா தான், आस्ते இருக்கிறான்.

உலகமனைத்தும் ஸ்ரீ தந்த குருவின்து அருளாலேயே இயங்குமென்பதாம்.

त्वयाऽऽज्ञप्तो धाता सृजति जगदीशोऽपि हःते

हरिः पुष्पातीदं तपति तपनो वाति पवनः ।

धरां साद्रिद्वीपां वहति भुजगानामधिपतिः

सुराः सर्वे युष्मद्भ्यपरवशा विभ्रति बलिम् ॥ २५

त्वया உமமாலேயே, आज्ञप्तः உத்திரவிடப்பட்டு, धाता பிரமமதேவன், जगत् உலகத்தை, सृजति படைக்கின்றான், ईशोपि ருத்திரனும், हरते ஸமஹரிக்கின்றான், हरिः விஷ்ணுவும், इदं இவ்வுலகத்தை, पुष्पाति ரக்ஷிக்கிறான், तपन' ஞரியன், तपति பிரகாசிக்கிறான், पवनः காற்றும், वाति வீசுகிறான், भुजगानां அபிபதி: ஸர்ப்பங்களுக்கு ராஜாவான சூதிகேசனும், साद्रि द्वीपां करा மலைகளும் துவீபங்களும் டங்கிய பூமியை, वहति சுமக்கிறான்(सर्वे ஸமஸ்தமான, सुरा: தேவர்களும், युष्मद्भ्य உம்மிடம் பயத்தினால், परवशा: பரவசர்களாக, बलिं கப்பத்தை, विभ्रति அளிக்கின்றனா.

ஸ்ரீ தந்த குருவின் ஆக்ஞையினால் ஸமஸ்த தேவர்களும் தத்தம் கார்பங்களை செய்து வருகின்றார்களென்பது.

स्वयं मुक्तेः पार्श्वं त्वकृतसुकृतं मां नयति चेत्
 भवान् सत्यं कावा तव चरणपङ्केरुह रतिः ।
 हरेत् पापौघं नः शुभमपि जहातीति च धिया
 भवन्त्याशावद्धाः सकलमपि धातुर्वशमहो ॥ २६

अकृत सुकृतं पुண்ணियम செய்யாத, மா என்னை, முக்தை:
 மோக்ஷத்தினுடைய, பார்வ் சமீபத்திற்கு, स्वयं தானாகவே,
 भवान् நீர், नयति चेत् அழைத்துச் செல்லீரானால், सत्यं உண்
 மை (எங்கே), तव உமமுடைய, चरण पङ्केरुह रतिः திரு
 வடித் தாமரையில் பகதியானது, का वा वतु, सा अतु,
 उपौघं பாபக்குவியலை, हरेत् பரிசளிக்கும், नः எங்களு
 டைய, शुभमपि புண்ணியத்தையும், जहाति அழித்துவிடும
 इति धिया என்ற புத்தியோடு, आशावद्धाः ஆசை கொண்ட
 வாகளாய், भवन्ति இருக்கின்றார்கள், सकलमपि அனைத்தும்,
 धातुः ஈசனுடைய, वशं அதீனம், अहो ஆச்சார்யம்.

உமமுடைய சாண பக்தியிலலாது துஷ்கிருத்தியங்களை
 யே செய்து வரும என்னை அனுகரஹித்து முக்தி அளித்
 தீரானால் பக்தி மார்க்கத்தில் ஜனங்களுக்கு சரத்தை குறை
 யும் ஆதலால் அது தகாதென்பது.

प्रधानं वाकर्म स्थिति विलय सर्गोलमिति चेत्
 जडत्वात्क्षीणत्वात् कथमुचितमेतन्निगदितुम् ।
 तयोरीशेऽनीशे भवति जगदुत्पत्ति स्थितिलया-
 वनान्यासन् ब्रह्मभिति वदति शास्त्रं श्रुतिरपि ॥ २७

हे ब्रह्मन् ஓ பரம்பொருளே, प्रधानं குணத்திரய வடி
வமான பிரகிருதியாவது, கர்ம தன் பூாவ கர்மாவாவது,
स्थिति विलय सर्गे ஐகத்ரக்ஷணம், வயம், ஸிருஷ்டி இவை
களில், அல் போதுமானது, इति चेत् என்பார்களானால்,
जडत्वात् ஜடமானதினாலும், क्षीणत्वात् அநித்யமானதினாலும்,
एतत् இவ்விஷயம், कथं எப்படி, निगदितुं சொல்வதற்கு
पचितं யுகதமாகும், तयोः அவ்விண்ணடிதற்கும், ईशे அதி
பதியாயும், अनीशे தனக்கு மேல் நியாமகனறறவருமான,
भवति உமமிடத்தில், जगदुत्पत्ति विलया वनानि உலகத்தின் உத்
பத்திலயம் ஐக்ஷணம் இவைகள் யாவும், आसन् உண்டாயின,
इति என்று, शास्त्रं சாஸ்திரங்களும், श्रुतिरपि வேதங்களும்,
वदति கூறுகிஸறன.

ஸாங்கியர்கள் கூறும் பிரதான காரண வாதமும் மீமாம்
ஸகர்கள் கூறும் கரும காரணத்தின் வாதமும் சரியன்று
சித்ரூபமான நினஸ்வரூபமே நிகில ஐத்துகுகும் விவர்த்தோ
பாதானமென்பதாக உபநிஷத்துகளில் முடிவு,

भवत्सेवाजंतोर्भवदवहुताशांबुदनिभा

महामोहध्वान्तप्रतिहतमतेर्दीपकलिका ।

सुधावर्षिण्येवावहितमनसां निर्ममनृणा-

मुपाध्याये ब्रह्मप्रवचनविधानेऽतिचतुरा ॥ २८

भवत्सेवा உமது சேவையானது, जंतो: ஜீவர்களுக்கு,
भवदवहुताशाम्बुदनिभा ஸமஸாரமாகிற் காட்டுத் தீக்கு மேகம்

போன்றது, महा मोहध्वान्तप्रतिहतमते: பெரிய அக்ஞான
மாகிற், இருளால் தடுக்கப்பட்ட புத்தியையுடையவனுக்கு,
दीपकलिका தீப ஜ்வாலை போலும், अवहितमनसा ஒரு வழிப்
பட்ட மனதையுடைய, निर्ममनृणां மமதையில்லாத மனிதா
கட்கு, सुधावर्षिणी அமுதத்தைப் பொழிவதாகும், उपाध्याये
ஆசானிடத்தில, ब्रह्मप्रवचन விधाने பிருமமோபதேசம் செய்
வதில் अति चतुरா மிகவும் சாமாத்தியமுள்ளது.

தத்த குருவின் ஸைவயானது பவபயத்தைப் போக
கியும் அகஞான இருளை நீக்கியும், யோகிகளுக்கு அமுத
மழையை வாஷித்தும், உபாத்யாயாகளுக்கு உபதேச உண்
மையை அளிககவும் வலலதாக விளங்கு

अवज्ञायै लोके बहुपरिचितिः प्राकृतमति

निरस्यापो गाङ्गीः प्रसरति यथा वाल्पतटिनीम् ।

विशुद्ध्यर्थं तद्वत् सकलपुरुषार्थैकफलदं

भवन्तं हित्वान्यं भजति गुरुमाशापरवशः ॥ २९

लोके உலகத்தில், बहुपरिचितिः அதிகப்பழக்கமானது
अवज्ञायै அனாதரவுகட்கே (காரணமாம்), प्राकृतमति: மந்த புத்
தியுள்ளவன், गाङ्गी. கங்கையினுடையதான், अपः ஜ ல ங்
கை, निरस्य திரஸ்கரித்துவிட்டு, अल्पतटिनीम् ஓர் சிறிய
நதியை, यथा प्रसरति எப்படி நோக்கிச் செல்கிறானோ, तद्वत्
அது போல், सकलपुरुषार्थैक फलदम् ஸ க ல புருஷார்த்தங்
களை யுமளிக்கவல்ல, भवन्तं உம்மை, हित्वा விட்டுவிட்டு,

आशापरवशः श्रुत्वा मेघादिवक्त्रकम्, अन्यं वेष्टेन
वन्दे, गुरुं श्रुत्वा यत्, भजति अदिकिणम्.

அதிகப பழககத்தால் பதார்த்தங்களில் அனாதரவு
ஏற்படும். கங்கை கமையிலுள்ளவன் அதை அவமதித்து
வேறு நதிக்கு ஸ்நானம் செய்யச் சொல்கிறான். அது
போல் ஸமீபத்திலேயே ஆதம் ஸ்வரூபமாயிருக்கிற உம
மை மதியாமல் வேறு குருவை யடைகிறார்கள் என்பதாம்.

निमील्याक्षिद्वन्द्वं निगमनिरतो निश्चलमनाः

प्रकाशन्तं दृष्ट्या त्रिभुवनमुदं ज्ञानपरया ।

ललाटेधोमुख्या रसजनितदिव्याञ्जनधरं

स्मरेद्यस्त्वां योगी भवति निधिसिद्धयोरधिपतिः ॥३०

அக்சித்வ் இரு கண்களையும், நிமீல்ய மூடிக்கொண்டு,
நிगमनिरतः வேதாந்தத்தில் தாற்பாயத்துடன், நிश्चलमनाः
அசைவற்ற மனதுடன், ஜ்நானपरया ஞானத்தினால் உத்க்ருஷ்
டமான. दृष्ट्या பார்வையினாலே, प्रकाशन्तं பிரகாசிக்கிறவ
னும், त्रिभुवनमुदं மூவுலகத்திற்கும் ஆனந்த ரூபனும், ललाटे
நெற்றியில், रसजनित दिव्या जन धरं ரஸஜித்தமான திவ்ய
மை தரித்தவருமான, त्वां உமமை, अधो मुख्या பிரத்யக
திருஷ்டியால், यः யாதொருவன், स्मरेत् ஸ்மரிப்பானே,
सः योगी அந்த யோகி, निधि सिद्धयोः நிதிகட்கும் ஸித்திக்
கட்கும், अधिपतिः அதிபதியாக, भवति ஆகிறான்.

ஸ்ரீ தந்த குருவை ஸித்தாஞ்சனதராக தியானித்
தால் நவநிதிகளுக்கும், அஷ்டமாஸித்திகளுக்கும் அதிபதி
யாவான்.

महामायामंत्राक्षरकमलपद्मासनयुतं
 महानीलच्छायं मधुमुदितयोगिन्यभिवृतम् ।
 दधानं सद्गन्धासितकनकगोक्षीर तिलकं
 मुने यस्त्वां पश्येद्भवति सकलादृश्यकतनुः ॥ ३१

हे मुने ஓ மகரிஷியே, महामाय, मन्त्राक्षर மகாமாயா
 மந்திரத்தின், कमल पद्मासनयुतं அக்ஷரங்களாகிற தளங்களை
 பத்மாஸனத்திலிருப்பவரும், महा नीलच्छायं இந்தி ிலை
 மணி போல சியாமள வாணரும் மधुमुदित योगिन्यभिवृतं
 மது பானத்தால் களிப்படைந்த யோகிகளால் சூழப்பட்ட
 வரும். सद्गन्धासितकनकगोक्षीर तिलकं நல்ல வாஸனை யுள்ள
 ஸவாண மயமான கோக்ஷீரத்தினாலாகிய திலகத்தை,
 'தரித்தவருமான, त्वां உம்மை, यः யாதொருவன், पश्येत्
 பார்க்கிறானோ, सः அவன், सकला दृश्यकतनुः ஒருவராலும்
 காண முடியாத சரீரம் உடையவனாக, भवति ஆகிறான்.

மாயா பீஜ பத்மாஸனத்தில வீற்றிருக்க நெற்றியில
 ஸிரதூர திலகமணிந்து யோகினி கணத்தால் சூழப்பட்டு
 இந்திர நீலமணி வாணமான. ஸ்ரீ தத்த குருவை தியானிப்
 பவன் ஒருவர் கண்ணுக்கும தென்படாமல் விளங்குகி
 றான்.

सुधाधारे हेतौ सकल जगतां स्वर्णकलिते
 सिताम्भोजे तेजोधिक तपनबिम्बे श्रुतितनौ ।
 मणिप्रोते पीठे निखिलसुरवृन्दैः परिवृते
 स्थितं त्वामारोग्यं स्मरति हृदि तस्यामृतमयम् ॥ ३२

சுधाधारे அமிர்தத்திற்கு ஆதாரமாயும், सकल जगतां
ஸமஸ்த உலகங்களுக்கும், हेतौ कारणमாயும், श्रुति तनौ
வேத மூர்த்தியாயுமிருக்கிற, तेजोधिक तपनविभवे ஒளி மிகுந்த
சூரிய பிம்பத்தில், स्वर्ण कलिते தங்கத்தாலிழைக்கப்பட்ட
தாயும், मणि प्रोते ரத்னங்கள் பதிகப்பட்டாயுமிருக்கிற,
सिताम्भोजे வெள்ளைத் தாமரையில், निखिल सुरवृन्दे ஸமஸ்த
மான தேவ ஸமூகங்களும், परिवृते சூழப்பட்டதாயுமிருக்க
கிற, पीठे ஆசனத்தில், स्थितं வீரறிருக்கிற, अमृत मयम्
அமிருத மயமான, त्वां உமமை, यः पादोत्तरुवन्, हृदि
மனதில், सरति ஸ்மரிக்கிறானே, तस्य अवलोकितु आरोग्यं
ஆரோக்கியமுண்டாம்.

சூரிய மண்டலத்தில் பத்மாஸனத்தில் தேவ கணம்
சூழ அமிருத மயமாக ஸ்ரீ தத்த குருவை தியானிக்க
ஆரோக்கியம் ஸித்திக்கும்.

परत्रादाता चेद्भवति न ददात्यैहिकसुखं

ददात्ये तत्सौख्यं वितरति न चाधुनिक सुखम् ।

भवत्सेवा जंतोरिह परसुखप्राभवकरी

सुगणामन्येषामनुसरणमात्मैक्यमकरोत् ॥ ३३

अन्येषा உமமைத் தவிர வேறாண், सुराणां தேவர்களு
டைய, अनुसरणं வழிபாடானது, परसिन् பரணோகத்தில்,
दाता चेत् கொடுக்குமேயானால், ऐहिक सुखं இகலோக
சுகத்தை, न ददाति एव கொடுக்காது, एतत्सौख्यं இதலோக

சௌக்யத்தை, ददाति கொடுக்குமேயானால், அமுஷ்மிக சுவ்
 பாஸோக சுகத்தை, न वितरति கொடுப்பதில்லை, जन्तो: மனி
 தனுக்கு, भवत्सेवा உமது சேவையானது, इहपरसुखप्राभवकरी
 இமன்ம மறுமை சுகதையளிக்கவல்லது (அ த ன ல்)
 आत्मैक्यं ஆத்மா ஏகமென்பதை, अकरोत् தெளிவாககியது.

மற்ற தெய்வங்கள் வழி படுகிறவர்களுக்கு இமமை
 யிலோ மறுமையிலோ ஒரு பயனையே கொடுக்கும். ஸ்ரீ
 தத்த குருவின உபாஸனையானது இருவித பயனையுமளிப்ப
 தால் ஆத்மா ஏகனே எனபதை ஸ்திரபபடுத்துகிறது.

जटी वल्की क्वापि क्वचिदपि सुभूषाम्बरभृती
 क्वचिद्भूत्यालिस क्वचिदपि सुगन्धाङ्किततनुः ।

क्वचियोगी भोगी क्वचिदपि विरागी विहरसे

बहु ज्ञाना ज्ञातु तव गतिमशक्ताश्च मुनयः ॥ ३४

ஜீ லீர், க்வாபி ஒரு சமயம், जटी ஜடாதாரியாயும்,
 वल्की மாவுரிதாரியாயும், क्वचिदपि ஒரு சமயம், सुभूषाम्बर-
 भृती அழகிய ஆடையாபரணங்களணிந்தவராயும், क्वचित्
 ஒரு தடவை. भूत्या பஸ்மத்தால், अलिस (तनुः) பூசப்பட்ட
 சரீரமுடையவராயும், क्वचिदपि ஒரு சமயம், सुगन्धाङ्किततनुः
 பரிமள சந்தனத்தால் பூசப்பட்ட திருமேனியுடையவராயும்,
 क्वचित् ஒரு சமயம், योगी யோகியாயும், क्वचित् ஒரு சம
 यम, भोगी இன்பநுகர்பவனாயும், क्वचित् ஒரு சமயம், विरागी
 வைராக்யமுள்ளவராக, विहरसे சஞ்சரிக்கிறீர், बहु ज्ञाना:

மிகுந்த அறிவுள்ள, முனைய ச மகரிஷிகளும், தவர்தி உமது
நிலையை, ஶாது அறிவதற்கு, அஶக்தா: சகதியறறவர்கள்.

ஸ்ரீ தத்த குரு பல்வேறு காலங்களில் பல்வேறு வடி-
வுடனிருப்பதால் முறற்றிந்த முனிவர்களும் அறிய முடி-
யாது என்பதாம்.

विशुद्धं चैतन्यं क्वचन जडवत्क्वापि सकला-

गमज्ञोऽप्यज्ञाता विहरसि कदाचिद्बहुविध ।

ऋषिभ्यस्त्वं तत्त्वं परममुपदेष्टासि विततं

चरित्रं ते वेत्तु चतुरधिकवक्ता न चतुराः ॥ ३५

த்வ் நீ, விசுத்த் தைந்ய் நாமல ஞான ஸ்வரூபமாயும்
கவகன ஒரு பொழுது, ஜடவத் ஜடன் போலும், கவகன ஒரு
சமயம், சகலாகமஜ்: ஸகல சாஸ்திரங்கள் அறிந்தவராயும்
கவகபி இன்னொரு சமயம், அஜ்னா அக்ஞானி போலும்,
கடாசித் ஒரு சமயம், பஹுவித' பலவிதமாயும், விஹரசி லீலை
செய்கிறீர், த்வ் நீ, ஋பிப்ய: ரிஷிகளுககு, பரம் மேலான,
தத்வ் தத்வத்தை, உபதேஸிக்கின்றீர், விதத் விஸ்-
தாஸமான, தே சரித்ரம் உமது சரித்திரத்தை, வெது அறிவ-
தற்கு. சதூரபிகவக்தா: நான்குக்கு மேற்பட்ட முகமுடைய
வர்களும், ந சதூரா: ஸமர்த்தரல்ல.

அநேக ரூபத்துடனிருக்கும் ஸ்ரீ தத்த குருவின் ஸ்வ-
ரூபத்தை பிருமமாதிகளும் அறியார்கள் என்பது.

मणिर्वा मन्त्रो वा विविधविमलैश्वर्यमपि वा
 महायोगोष्ठाङ्गाम्यसनविहितो वा त्रिभुवनम् ।
 समर्थं चैकैकं प्रभवति वशीकर्तुमधिकं
 स्थितं त्वय्येवेदं तव किमुत लोकैकवशता ॥ ३६

மணிர்வா மணியாவது, மந்திரோ வா மந்திரமாவது, விவித-
 விமலै ஸ்வர्यமபி வா காணுவத சுத்தமான அணிமாத், ஐசு-
 ரியமாவது, அஷ்டாங்காப்யாசனஹித: அஷ்டாங்காப்பியாஸத்தினால்
 பிரஸித்தி பெற்ற, மஹா யோகோ வா பெரிய ராஜயோகமோ,
 ஈகைக் ஒவ்வொன்றும், த்ரிபுவனம் மூவுலகத்தையும, வஸீகர்து
 வசப்படுத்துவதற்கு, சமர்த் சாமர்த்தியமுள்ளது, ப்ரஹதி
 வலவமையுள்ள, த்வயி உமமிடத்தில், இஃ இவையனைத்தும்,
 சிதமேவ நிலைத்திருக்கிறது, தவ உமககு, லைசதாக்கைவ உலகத்தை
 வசப்படுத்தும தன்மை, கிமுத சொல்ல வேண்டுமா?

மணி மந்திரம் அணிமாத் ஸித்திகள் அஷ்டாங்க
 யோகம் முதலான ஒவ்வொன்றும் உலகத்தை வசீகரணம்
 செய்யும். இவ்வனைத்தும் குடிகொண்டிருக்கும் ஸ்ரீ தத்தரி
 டம் உலகவசீகரணம் பூர்ணம் எஸ்பது கேழ்ப்பாஸைன்.

सरस्वत्याधारस्थितमरुदतिप्रेरितपरां
 नृपो धारां मित्वा रसकमलवासाधिपपुरि ।
 परं तेजोरूपं सकलभुवनालोकनिरतो
 भवन्तं सद्योगात्परम समवेतं मुनिपतिः ॥ ३७

हे परम औ परमेश, नृपः कर्तव्योयन्, सरस्वत्याधार-
स्थितमरुदतिप्रेरितपरां वाक्तेव्यं पीडत्तिलं प्रेरितकृत्तु
पराश्रुपमान, धारां अमरुत ताराम्य, भित्वा पेति
तुक्कोकान्, रसकमलवासाधिपपुरि मथुरामान पत्तमत्तिल
वर्णिकिन्ध प्रीतुम्माविनतु प्रामान सत्य लोकात्तिल,
सकल भुवना लोक निरतः समस्त पुवनङ्कणायुम पाक्कु
मानन्तत्तुदन, मुनिपतिः मन्त्र सैलान्य, परं शिरोवृन्द
न्युम, तेजो रूपं लुगि वधिवन्युम, समवेतं जकत्तिल मुत्त
कराणमाक ञ्जुनूवि निरपवन्नुमान, भवन्तं लममै, सद्यः
लडनेपे, अगात् अलान्तु विट्टान्.

कर्तव्योयान् ஜானன் ஸ்ரீ ததத குருவை த்பானம்
செய்த மகிமையினால் ஜீவன் முகதனானென்பதாம்,

अपां तत्त्वं हंसं सकलभवदेवे जलरुहे
तडिद्भास्वदीप्ति प्रकटदलषट्के सुललिते ।
परं स्वाधिष्ठाने रुचिरतररूपं निरूपमं
स्थितं ध्यायेत्त्वां यो मदनसमरूपो विजयते ॥ ३८

स्वाधिष्ठाने ஸ்வாதிஷ்டானம் என்ற சககர்த்தில், தடி-
ட்ராஸ்வதீதிபகடடலஷட்கே மின்னல்போலும் ஞ்ரியன்போலும் பிர
காசிக்கின்ற ஆறு தளங்களுடைய, சுலலிதே மிகவும்
அழகான, சகல பவதேவே ஸமஸ்த காரணமாய்ப் பிரகாசிக
கின்ற, ஜலருஹே தாமரைப்பூவில், சிதம் வீற்றிருப்பவரும்,
ஹ்ம்ஸ ரூபமாயும், பரம் சிர்ஷ்டனாயும், ருசிரதர ரூபம்

மிகவும அழகான வடிவமுள்ளவனும, நிஃபம் ஒப்பற்ற வருமான, த்वां உமமை, ய: யாதொகுவன், ध्यायेत् தியா னிப்பாடு, स: அவன், मदनसमरूप: மன்பதனுக்கு ஒப்பான அழகுள்ளவனாக, विजयते விளங்குகிறான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை ஸ்வாதிக்ஷ்டான சகரத்தில் ஹமஸ ரூபமாக த்யானிப்பவன் மன்மதனுக்க ஸமமான காதகியை யடைவான்.

परीतं त्वां विष्णो हुतवहनमायाविलसिते
सरोजे नीलाभे मणिरचितपीठे मणिगृहे ।
महासिद्धैः कल्पद्रुमवरतले स्वर्णनिचयम्
प्रवर्षद्भिः सस्यात्परमतनुभूतिः स्मरतियः ॥ ३९

हे विष्णो ஓ விஷ்ணுவே, हुतवहनमायाविलसिते அகனி சகரத்தாலும் மாபா சக்கரத்தாலும் பிரகாசிக்கின்ற, नीलाभे நீல காந்தியுள்ள, मणिरचित पीठे ரத்னங்களா விழைந்த பீடத்தில், मणि गृहे ரத்ன கிருஹத்தில், कल्पद्रुमवरतले கல்ப விருக்ஷத்தின் மூலத்தில், स्वर्ण निचयान् தங்கக் குவி யல்களை, प्रवर्षद्भिः வருஷிக்கின்ற, महासिद्धैः ஸித்தேதகவார்களால், परीतं சூழப்பட, त्वां உமமை, य: யாதொரு வன், स्मरति தியானிக்கிறாடு, स: அவன், परमतनु भूति: மிகவும அளவற்ற செல்வமுடையவனாக, स्यात् ஆவான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை கல்ப விருக்ஷத்தடியில் ஸித்தேதக வராகளால் கனகாபிஷேகம் செய்யப்படுவதாக தியானித் தால் அளவிலாச செல்வமடைவான்.

मरुत्ताराभ्राभे कनकरुचि पद्मे श्रुतिमयं
 प्रभुं लोकातीतं निखिलनिगमावेद्य चरितम् ।
 भजन्ते ये त्वां ते सुदृढतरतादात्म्यकदृशा
 चिदानन्दं मायागुणविरहितं यान्ति परमम् ॥ ४०

मरुत्ताराभ्राभे மருத்துகளா, நகூத்திரங்களா மேகம இவை
 களுக்கு சமமான (அல்லது) காற்பத்தொன்பது இருபத்
 தேழு பூஜ்யம் என்ற எண்ணிக்கையுடைய, கனகருசி பத்மே
 ஸ்வாண காந்தியான தாமரையில், ஸ்ருதிமய வேத வடிவமா
 யும், ப்ரபு ஸர்வ சகதனாயும், லோகாதித உலகங் ளுக்கு
 மேலானவனாயும், நிखिल निगमावेद्य:चरितं ஸமஸ்த வேதங்
 களாலும் அறிய முடியாதவனுமான, த்வா உமமை, யே எவா
 கள், भजन्ते சேவிககிருர்களோ, ते அவர்கள், सुदृढतरता-
 दात्म्यक दृशा ஸ்திரமான ஐக்ய புத்தியினால், मायागुण रहितं
 மாயா குணங்களற்ற, परमं மேலான, चिदानन्दं சிதானந்த
 ரூப பிரமமத்தை, यान्ति அடைகிறார்கள்.

தத்த குரு இலவாறு தியானம் செய்பவருக்கு ஞானத்
 தை கொடுத்து மோகூத்தையும அளிப்பார் என்பது
 கருத்து.

सुधा शुद्धे व्योम्नि दुहिणरमणीबीजलसिते
 विशुद्धाम्भोजान्ते सुरनरवगाद्यन्तरहितम् ।
 भवन्तं भावोत्थैः कसुममुखपूजोपकरणैः
 समर्हल्लोके नाऽद्वितय परमं ब्रह्मभजते ॥ ४१

சுபாசுத்ரு அமிருதத்தால சுத்தமான, துஹிரமணிவிஜ-
 லஸிதே ஸாஸ்வதி பீஜத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற, விசுத்தா-
 மோஜாந்தே சுத்தமான தாமரைப்பூவில், வ்யோநி சூகாயத்தில்,
 சூரநகரநாதர் ரஹிதம் தேவாகம், மனிதர்கள், பகவத்கள் முதலா
 னவர்களின் மனதில் விளங்குகிற, பவந்தம் உமமை மாவோத்யை:
 பாவனா மயமான, குசுமமுக பூஜோபகரணை: புஷ்பம் முதலான
 பூஜோபகரணங்களால், சமர்ஹ்ந் பூசிக்கின்ற, நா மனிதன்.
 லோகே உலகத்தில், அந்நிய பரம் இரண்டற்றதாயும் மேலான
 துமான, ப்ரஹ்ம பிருமமத்தை, மஜதே அடைகின்றான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை ஸாஸ்வதி பீஜத்துடன் தகதா
 காயத்தில் ஹ்ருதய புண்டரீகத்தில் ஸகலாதரியாமியாக
 தியானிப்பவன் பிருமமவாயுஜயமடைகிறான் என்பது

तडिलेखाशोचिर्द्विदल कमले भासि परमो

महायुक्तानां गोनलशशभृतो क्षीणि भवतः ।

अशेष स्रोतसु प्रसृतचितिरूपोज्ज्वलकनकः

श्रुतिप्राणोष्ठाङ्गप्रगुणितकलापीठ निलयः ॥ ४२

தெரெலாசொசிர் திவல கமலே பாசி பரமோ
 மஹாயுக்தானாம் கோநலசசப்ருதோ க்ஷீணி பவத: ।
 அசேஷ ச்ரோதஸு ப்ரஸூதசிதிரூபோஜ்ஜ்வலகனக:
 ஸ்ருதிப்ராணோஸ்தாங்கப்ரகுணிதகலாபீத நிலய: ॥ 42

कलापीठ निलयः அஷ்டாங்கங்களில் விதிக்கப்பட்ட வித்யா
பீடத்தை உடையவனாகவும், महा युक्तानां மஹா யோகிக
னாகம, परमः மேலானவனாக, भासि சோபிககிறீர், भवतः
உமக்கு, गोनलशशभृतः சூரியன், अक्व्नी, சந்திரன் இவர்கள்
अक्षीणि நேத்திரங்களாகும்.

ஸ்ரீ ததத குரு விராட ஸ்வரூபமாக ஸாவத்திலும் பிர
காசிககிறார் என்பதாம்.

क्वचिद्गुह्यं जिह्वा क्वच गुदकमन्यत्र कविता
क्वचिद्वागन्यत्र श्रुतिरपरतो लोचन युगम् ।
समाकार्षन्त्यात्मानमिव बहुभार्याः प्रलुभिता-
स्ततो ध्यातुं स्थातुं कथमपि न शक्तस्तव पदम् ॥ ४३

क्वचित् ஒருபுறம், गुह्यं குய்ய இந்திரியமும், क्वच ஒரு
புறம், जिह्वा நாக்குமும், क्वचित् ஒரு புறம், गुदकं குதக
என்ற இந்திரியமும், अन्यत्र மற்றொரு புறம், कविता கவித்
தவமும், क्वचित् ஒரு புறத்தில், वाक् வாக் இந்திரியமும்,
अन्यत्र மற்றொரு புறம், श्रुतिः சுரோத்ரோந்திரியமும், अपरतः
வேறொரிடத்தில், लोचन युगं இரு கண்களும், आत्मान
தன்னை, प्रलुभिताः பேராசையுள்ள, बहुभार्याः இவ அநேகம்
மனைவிகள் போல, समा कर्षन्ति இழுக்கின்றன, ततः ஆகை
யால், स्थातुं நிறைத்து நிற்பதற்கும், तव पदं உமது

வடியை, ஷ்யாது தியானிப்பதற்கும், கथमपि ஒரு விதத்தி
லும், न शक्तः சக்தியற்றவனாக இருக்கிறேன்.

கர்மேந்திரிய ஞானேந்திரியங்கள் பலவித வழிகளில்
சககளத்திகளைப் போல செலவதால் தததரை தியானிக்கவும்
முடியவில்லை என்று கதறுகிறான்.

अशक्तोह स्नातु क्षणमपि जपं कर्तुमपि वौ
दना भावादेवातिथिजमसपर्या च न कृता ।
कुतो ज्ञान ध्यानं एवकृतगुरुसेवस्य मम भो
भवे देवैकाशा वसति तव भक्तत्वजनिता ॥ ४४

மோ: ஓ தத்த குருவே, அஹ் நான், ஸ்னாது பிராத ஸ்னா
னம் செய்வதற்கு, अशक्तः சக்தியற்றவன், क्षणमपि ஒரு
க்ஷணம் கூட, जपं कर्तुं ஜபம் பண்ணுவதற்கும், अशक्तः
அசக தன். ओदनाभावादेव உணவில்லாமையினாலேயே,
अतिथिजन सपर्या அதீதிகளின் பூஜையும், न कृता செய்யப்
படவில்லை, अकृतगुरु सेवस्य குரு சிக்ருஷை செய்யாத
வனான, मम எனக்கு, ध्यानं ஞானமாவது, कुतः भवेत् எங்
கிரு"து வரும், तव உமமுடைய, भक्तत्व जनिता பக்தன் என்
பதினுண்டான், आशा एका ஆசை ஒன்று தான், वसति என்
னிடம் உள்ளது,

ஸ்னானம், தானம், ஜபம் முதலியவை செய்ய முடியா
வில்லை. குரு சிக்ருஷை கிடையாது. ஞானம், தியானம்
கிடையாது. உணவுப்பொருள்களில்லாததால் அதிதி பூஜை

யும் இலகை ஆதலால் உமது பக்தியே என்னைக் கரையேற
றட்டும.

अमन्दे मन्दारद्रुमवरसमीपे मणिमये

सुखासीनं पीठे सुरवरमुनीन्द्रादिविनुतम् ।

स्वहृत्पद्मे वापि स्थितमनुदिनं त्वां भजति यः

स चेहामुष्मिन्वा सकलजनपूज्यश्च भवति ॥ ४५

அமन्दே மூர்ணமான, மந்தாரத்ருமவர் சமீபே மந்தார விரு
க்ஷத்தின் சமீபத்தில், மணிமயே ரத்ன மயமான, பீடே ஆஸ
னத்தில், சுவரமுனிந்ராதி வினுதம் தேவ சிரேஷ்டர்கள் முனி
சிரேஷ்டர்களால் துதிக்கப்பட்டு, சித் வீற்றிருப்பவனாக
வாவது, சுவஹ்ருவோபி தனது ஹிருதய கமலத்திலாவது, சித்
அமர்ந்திருப்பவனாக, அநுதின தினந்தோறும், (வா) உமமை
ய: யாதொருவன், பஜதி பஜிக்கிறானே, ச ச அவனும.
இஃ இவ்வுலகிலும், அமுஷ்மிந் வா மறுவுலகிலும், சகலஜன
பூஜ்யச் சமஸ்த ஜனங்களாலும் பூஜிக்கத் தகுந்தவனாயும்,
भवति ஆகிறது.

ஸ்ரீ தத்த குருவை ஹிருதய புண்டரீகத்திலும் கல்பக
விருக்ஷத்தின் மூலத்திலும் ரத்ன ஸிமமாஸனத்தில் வீற்றி
ருப்பதாக தியானித்தால் லோக பூஜயனாக ஆகின்றான்.

तृणं मेरुं कुर्यात्सुरवरगिरि वापि च तृणं

भवत्सामर्थ्यवाऽघटितघटनाप्रौढमतनो ।

इदं जाने तद्वै पुनरपि न जानन्ति कवयोऽ-

ऽप्यहो युष्मन्माया सकलजनमोहोन्मदकरी ॥ ४६

.அவதிகடனாபுரிமதனா பொருந்தாதவற்றைப் பொருத்
துவிககும வல்லமையுள்ளவரே, பவதாமத்ய உமது சாமர்த்
தியம், துண் புலகையும, மேன் மேருவாக, குயாதி செய்யும,
சுரவரகிரி வாபி மேரு பருவதத்தையும, துண் புலலாக, குயாந்
செய்யும, இரன் ஜானே இதை நான் அறிவேன், கவயாபி வித்
வானகளும, ந ஜான்தி அறிவதில்லை, யுஸ்மந்மாயா உமது,
மாயையானது, சகல ஜனமோஹோன்மடகரி ஸமஸ்த ஜனங்களு
டையவும மயக்கத்தையும, உன்மாதததையும கொடுக்கவல
லது, அஹி ஓசசரியம்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் சக்தியினால் கல்லும புல்லாகும
புலலும கலலாகும. இதை யறிஞர்களும் அறியாதது அவ
ரது மாபா விலாசமே என்பது.

नटो भूयो वेषैर्वहुविध इवा भाति सगुणो

यथैकोवाकाशो घटमठगुहास्वन्तरगतः ।

यथैकं गाङ्गेयं कटकमुकुटाद्यकृतिवशात्-

तथा दत्तात्रेय त्वमपि बहुरूपस्त्रिभुवनम् ॥ ४७

ஹே தத்தாத்திரேயரே, நட: நடிப்பவன், வே
வேஷங்களால், யதா எப்படி, பஹுவித இவ பலவிதமானவன்
போல, அபாதி விளங்குவானே, ஈக: ஒன்றான, அகாச: ஆகா
யம், டமமடகுஹாசு குடம், மடம், குகைகளில், அந்தரகத: உள்ளே

புகுந்ததாய்கொண்டு, சகுண இவ குணமுள்ளது போல், அபாதி
தோன்றுமோ, एकं ஒன்றான, गङ्गेयं ஸ்வர்ணமானது, कटक
युकुटाद्याकृतिवशात् காப்பு, कीदृश முதலான ஆகாச பேதத்
தால் बहु रूप: பலவகைப்பட்டதோ, तथा அப்படியே,
त्वमपि நீரும், बहुरूप: நானா ரூபமாக, त्रिभुवनं மூன்றுலோக
மாக விளங்குகிறீர்.

ஸ்ரீ தத்த குரு நாட்டியக்காரர் போலும், ஆகாச ம
போலும், ஸ்வர்ணம் போலும் உபாதி பேதத்தால் பேதத்
தை அடைந்துளார் என்பது கருத்து.

सहस्रांशुप्राभे सुरतरुसमाढयेधिकतरे

विमाने हंसारुये स्थितममृतनीहारवपुषम् ।

परीतं त्वां ध्यायेद्यदरजसमारूढमनिलैः

अशेषैराज्ञायां भवति खचरो व्योमगमनैः ॥ ४८

सहस्रांशुप्राभे குரியனுக்கொப்பான, सुरतरुसमाढये கல்ப
விருக்தத்தை நிகர்க்க, अधिकतरे உயர்ந்த, हंसारुये ஹமஸ
ரூபமான, विमाने விமானத்தில், स्थितं இருப்பவனும், अमृत-
नीहारवपुषम् அமுதம் போலும் பணி போலும், சீதள மேனியு
டையவனும், अरजसं ரஜஸ்ஸம் அறிதரும், आज्ञायां சூக்ஞாக
த்தில், आरूढं இருப்பவனும், व्योमगमनैः ஆகாயத்தில் செல்
லுகிற, अशेषैः ஸமஸ்தமான, अनिलैः மருத்துக்களாலும், परीतं
சூழப்பட்ட, त्वां உமமை, ध्यायेत् தியானிப்பானாகில்,
खचरः ஆகாயத்தில் சுஞ்சரிப்பவனாக, भवति ஆகின்றான்.

தத்த குருவை மேற்கண்டவாறு தியானிப்பவர் ஆகா
யத்தில் ஸஞ்சரிக்கும திறமையடைகிறான்.

स्थितं मूलाधारे कनकरुचि तराङ्गं हुतभुजः
शिखाभिः प्रख्याभिर्वृतमखिल तेजोरसघटम् ।
धरन्तं भ्रूमध्ये प्रसृतनयनः पश्यति च यः
परं त्वां सत्यं स्यादखिलरसविद्यातिनिपुणः ॥ ४९

மூலாதாரே மூலாதார சகரத்தில், கனகருचितராஜ் தங்க
காந்தியோடும், हुतभुजः அக்னியினுடைய, शिखाभिः ஜ்வாலை
களாலேயும், प्रख्याभिः காந்திகளாலும், वृतं சூழப்பட்டவா
ரும், अखिल तेजोरसघटं ஸமஸ்த தேஜஸ்ஸைகளின் பூர்ண
கடத்தை, धरन्तं தரிக்கிறவனாயும் இருக்கிற, सत्यं ஸத்ய
ரூபமான, त्वां உமமை, भ्रूमध्ये புருவத்தினிடையில், प्रसृत-
नयनः செலுத்தப்பட்ட கண்ணை உடையவனாய்க்கொண்டு,
यः யாதொருவன், पश्यति பார்க்கிறானோ, सः அவன், अखिल
रसविद्यातिनिपुणः ஸமஸ்த ரஸவாதவனிலும் மிகுந்த வல்லவ
னாக, स्यात् ஆவான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை இவ்வாறு தியானிப்பவன் ரஸ
வாத வித்தையில் வல்லவனாவான்:

शिरः प्रान्तिभ्रान्तायतकुटिलबालार्कमंतुलं
प्रदीप्तस्वर्णाढ्यारुणशतलसत्कुण्डलधरम् ।
मरुत्पुत्रं लङ्काधिपतनुजनशीघ्रतकरं
स्मरेद्यस्त्वां यन्तां सकलमयभूतापहरणि ॥ ५०

த்வா உமமை, शिरः प्रान्तभ्रान्तायतकुटिलवालार्कम् தலை
 லில சுழலுகின்ற நீண்ட, சுருட்டையான இளஞ்சூரியனை
 உடையவனும், अतुलं ஒப்பற்றவனும், प्रदीप्तः स्वर्णाढ्यारुणशत
 लसत् कुण्डलधरं உருக்கிய தங்கம் போல சிவந்த குண்டலமணிந்
 தவரும், लङ्काधिपतनुजनाशोद्यतकरं சாவண குமாரசனன் அகூழ்
 குமாரசனை வதமசெய்ய கையைத்தூக்கி நிற்பவருமாயிருக்கிற,
 मरुत्पुत्रं அனுமாக, यः यादोतारुवनं, सरेत् தியானிப
 பாடு, सः அவன், सकलभय भूतापहरण ஸமஸ்தமான பயந
 களையும் விலக்குவதில், यन्ता அடக்குபவனாக, भवति ஆவான்
 ஸ்ரீ தத்த குருவை ஹனுமாக தியானிப்பவன் ஸகல
 பயத்தையும் அகற்றுவான்.

गरुत्मन्तं चञ्चल कनक पक्षद्वययुतं

सुधा कुम्भोद्भास्वत्करमखिल लोकाभिगमनम् ।

अचिन्त्यं वेदैस्त्वां परममुनिनाथं स्मरति यः

स दक्षोऽसौ वादी कपटविषजन्तु प्रहरणे ॥ ५१

चञ्चलकनक पक्षद्वययुतं அழகிய அசைகின்ற பொன் நிற
 மான இரு சிறகுகளுடையவரும், सुधा कुम्भोद्भास्वत्करं அமிர்த
 கலசத்தைக் தூக்கிய கையை உடையவரும்,
 अखिललोकाभिगमनं ஸமஸ்த உலகத்தாலும் அடையத் தகுந்த
 வரும், वेदैः வேதங்களாலும், अचिन्त्यं சிந்திக்க முடியாத
 வருமான, गरुत्मन्तं கருடனாக, परममुनिनान्थं பெரிய தவ
 சிரேஷ்டராயிருக்கிற, त्वा உமமை, यः எவன், स्मरति தியா

னிக்கிறானே, ச அந்த, அசௌ இந்த, வாரி மந்திரவாதி,
 ரூபரவிஷஜந்துபஹரணே மாயை விஷ ஜநதுக்களுடைய பாதையை
 நிவர்த்திப்பதில், டக்ஷ: ஸமர்த்தனாகிறான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை கருடனாக தியானித்தால் பீடா பரி
 காரம செய்யும் மந்திரவாதியாக ஆவான்.

स्मृतिं निन्दन्तं ये मनुजयुपतिष्ठन्त्यतिबलात्
 कृताशा मिथ्यास्यात्प्रणतजनमन्दार भवता ।
 अदत्ते दत्तत्वादमलतरचिद्गम्यविभवः
 सदा दत्तात्रेयो भवसि भजतामिष्टकलदः ॥ ५२

யே எவர்கள், ஸ்மர்தி அறிவை, நிந்தன்த் திரஸ்கரிக்
 கின்ற. மனுஜ் மனிதனை, உபதிஸ்த் வழிபடுகிறானாகளோ
 (அவர்களது) அதிவலாத பலாத்காரமாக, கृதா செய்யப்
 பட, அாசா மனோரதமானது, மித்யா வீனாக, ச்யாத ஆகி
 விடும், ஹே ப்ரணதஜனமந்தார நமஸ்கரிப்பவர்களுக்கு கல்ப தரு
 போன்ற ஓ தத்தாத் திரேயரே, பவநா உமமால், அடத்
 கொடுக்காதவிடத்தும், டத்வாத் கொடுக்கப்படுகிறபடியால்,
 அமலதரசித்ரமயவிபவ நிர்மலமான ஞானத்தினால் அறியத்
 தகுந்த மகிமையுடைய நீர், சதா எப்பொழுதும், டத்த்ரேய:
 தத்த ஆததிரேயன் என்று (பிரஸித்தியுடன்) பஜதா ஸேவிப்
 பவர்களுக்கு, இஃதஃ ஃகோரிய பலத்தை அளிப்பவராக,
 பவசே இருக்கிறார்.

ஸ்ரீ தத்தர் பிரத்யுபகாரத்தை எதிர்பாராமலே பக்தா
 களுக்கு வரமளிப்பவர். ஏனைய மனிதர்கள் எவ்வளவு உப

காரம செய்தும் பிரதிபுபகாரத்துக்கு ஸாமாத்தியமற்றவர்
கள்.

विधिं विष्णुं मायां सृणिमदनयोनिं दिनकरं
मिलित्वानङ्गेनानल्युवतियुक्तां जपति यः ।
त्वदाख्यामाख्येयां निखिलनिगमाढ्यामखिलदां
स सम्पद्भिर्देवाधिपविभवयुक्तो विहरति ॥ ५३

विधिं பிரமமாவையும், विष्णुं விஷ்ணுவையும், माया
மாயையையும், सृणिमदनयोनिं வஜ்ர காம பீஜத்தையும், दिनकर
சூரியனையும், अनङ्गेन காமகலையோடு, मिलित्वा கூட்டி,
अनल्युवतियुक्त ஸவாஹாகாரத்துடன், आख्येया பிரஸித்தி
பெற்றதும், निखिलनिगमाढ्या ஸமஸத வேதங்களாலும்
துதிக்கப்பட்டதுமான, अखिलदा ஸாவாபீஷ்டத்தையும்
अनीक वल्लतुमान, त्वदारव्यां உமது காமத்தை, यः யா
தொருவன், जपति ஜபிக்கிறானே, सः அவன், सम्पद्भिः ஸம
பத்துக்களால், देवाधिपविभवयुक्तः தேவேந்திரனுக்கு ஸம
மான ஜகவரிடத்துடன், विहरति விளங்குகிறான்.

ஸ்ரீ தத்தாத்ரேய மந்திரத்தை கடைசியாக ஸ்வாஹா
காரத்துடனும் முதலி பிரமமா, விஷ்ணுமாயா, வஜ்ரகாம
பீஜத்துடனும் ஜபிக்கிறவன் தேவேந்திரனுக்கு ஒப்பாக
விளங்குவான் என்பதாம்.

परामायावाणीमदनकमलाबीजसहितं
मनुं प्रत्येकं ते जपति सततं निश्चलधिया ।

ततोऽभ्येत्यैश्वर्यश्रुतसकलविद्यानिपुणतां

वशित्वं ब्रह्मैक्यं सपदि यदि यायात्परमुने ॥ ५४

हे परमुने ஓ ரிஷி சிரோஷ்டரோ, பரமாயா வாணிமதன கமலா-
வீஜசहितம் சக்தி பீஜம், மாயா பீஜம், வித்யா பீஜம், கா ம
பீஜம், லக்ஷ்மீ பீஜம் இவைகளுடன், தே மனு உமது மந்தி
ரத்தை. பரமேக தனித்தனியாக. சதத இடைவிடாமல்,
நிஷ்லக்ஷியா அசைவற்ற மனதுடன், ய: யாதொருவன், ஜபதி
ஜபிக்கிறானே, :: அவன், தத: அதிவிருந்தது, ऐश्वर्य ஐக
வரியத்தை, अभ्येति அடைகிறான், श्रुत सकलविद्यानिपुणता
வேதாந்த முளபட ஸமஸ்த வித்தையிலும் வல்லமையையும்,
वशित्व ஜிதேநதிரியத்துவத்தையும், ब्रह्मैक्यம் பாபிருமமத்துடன்
ஸாயுஜ்யத்தையும், यायात् அடைவான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் மந்திரத்தை மேற்கூறிய பீஜங்க
ளுடன் தனித்தனியே இடைவிடாது ஜபித்தால ஸர்வ ஐக
வரியம்; இந்திரிய நிகராகம் முதலானதடைந்து ஞானத்தால்
முக்தியடைவான்.

अविज्ञातं किञ्चित्तव जगति नास्ति प्रभवितुः

तदाविज्ञातोऽहं यदपि सकलज्ञेन भवता ।

अदृष्टं मन्येऽहं प्रतिभटमविज्ञानकरणे

मुने दत्तात्रेय प्रकुरु मयि कारुण्यमतुलम् ॥ ५५

हे दत्तात्रेय ஓ தத்தாத்ரோய மகரிஷியே, ப்ரமவितு: ப்ரா
புவான், தவ உமக்கு, जगति உலகத்தில், अविज्ञातं அறியப்
படாதது, नास्ति கிடையாது, सकलज्ञेन எல்லாமறிந்த, भवता

உமமாலே, அஃ நானும், விஜாதோ யதபி அறியப்பட்டவனே
யாவேன (அப்படியிருந்தும்), அவிஜான கரணே என் விஷயம்
அறியாமலிருப்பதற்கு, அஃ (என்னுடைய) தூதருஷ
டத்தை, பாதமஃ விஜாதியாக, அஃ மனயே நான் நினைக்கி
மேன், மயி என்னிடத்தில், அது ஒப்பற்ற, காரூய தயவை
புகுரு செய்வீராக.

ஸ்ரீ தத்தகுரு ஸாவகருணாதால என்னையும் அறிந்தி
ருப்பார். ஆயினும் என் நிலைமையை அறிந்து மகிழ்ச்சியுடைய
வருப்பது பற்றி எனது தூதருஷ்டம் இடையூறு இருக்கி
றது ஆதலால் அதை யகற்றி யருள்புரிய வேண்டுமென்ப
தாம்.

भवत्पादाम्भोजद्वय शुभरसास्वाद चतुर-

भ्रमद्भङ्गीसंघायित हृदय वृत्ति कलयमाम् ।

अनाधाराधाराश्रितसुरतरो तावकजने

मुने कारुण्याब्धे प्रकुरुमयि संपत्प्रकटनम् ॥ ५६

அனாதாராடார ஆதாரமற்றவர்களுக்கு ஆதாரமாயும்,
ஆஸ்திசுரதரோ சரணமடைந்தவர்களுக்கு கல்ப விருஷ்டமாயும்,
காரூயாப்தே கருணாஸாகரமாயுமுள்ள, முனே ஓ மகரிஷியே
भवत्पादाम्भोजद्वय शुभरसास्वाद चतुरभ्रमद्भङ्गी सङ्घायित हृदय वृत्ति உம
முடைய சரணாவிந்த மிரண்டிலும் உள்ள நல்ல சுவையைநு
கர்வதில் வல்லமையுள்ள வண்டு வரிசை போல் மனோவிருத்
தியையுடையவனாக, மீ என்னை, கரூய செய்ய வேண்டும்,
மயி என்னிடத்தில், சம்ப்புகடனம் புகுரு ஐசுவரிய அபிவிருத்
தியை வளரச் செய்ய வேண்டும்.

वदन्त्येकेऽपार्थी तव गतिमनेकार्थ करिणी
 अजानन्तोज्ञेऽयामनधिगत तत्त्वार्थ मतयः ।
 महायोगिं लोके जडमतिकृते त्वं धृतवपुः
 तथा नोचेद्भक्त स्वजन परिरक्षा कथमहो ॥ ५७

महा योगिन् மகா யோகியே, 'அனேகார்த்தகரிணி' அனேக
 புருஷார்த்தங்களைக் கொடுக்கின்ற, தவ உமமுடைய, அஜையா
 அறிய முடியாத, ராதி ஸ்வாபவத்தை, அஜானந்த: அறியாத,
 அநபிபாத தத்வார்த்தமதய: அறியப்படாத தத்துவாதத்தத்தை,
 உடைய புத்தியுள்ளவர்கள், அபாரிய பிரயோஜனமற்றதாக
 வதந்தி சொல்லுகிறார்கள், லோகே உலகத்தில, ஜடமதி கृதே மந்த,
 புத்தியுள்ளவர்களுக்காக, த்வ நீர், துநவபு: தரிககப்பட்சர்
 முமுடையவர், ததானோசெத அபபடியிலலாவிடில், பவதஸ்வஜன
 ரக்ஷா பகதா களுடையவும் ஸ்வ ஜனங்களுடையவும் ரக்ஷண
 மானது, கதம் எவ்வாறு முடியும், அஹோ ஆசசரியம்.

ஸ்ரீ தத்தகுருவின் அவதாரம் நிஷ்பலமென சில முடா
 கள் நினைக்கிறார்கள். இந்த அவதாரமே மிகவும் ஸபலம்
 ஏனெனினில இதுவே முடர்களுக்கும் அனுகூலமானது.

स्मृतस्त्वच्छिष्यो वा जगति कृतवीर्यस्य तनयो-
 ऽर्जुनो राजा चोराद्भय महिभयं वृश्चिक भयम् ।
 हिनस्त्याजौ शत्रूदितमपि भयं वेति गदितं
 भवेयुस्त्वच्छिष्याः किमुतहत चोरादिक भयाः ॥५८

त्वच्छिष्यः உமது சிஷ்யரான, कृत वीर्यस्य தனய: கிருத
 வீரியன் புதல்வனான கார்த்தவீரியன் என்ற, अर्जुनो राजा
 அரசனான, कार்த்தवीर्याश्वमेधेன், जगति உலகத்தில, स्मृतः
 தியானிகபபட்டவனாய்க் கொண்டு, चोर भयं திருடா பயத்
 தையும், अहि भयं ஸாபப பயத்தையும், वृश्चिकभयं தேள
 பயத்தையும், आजौ யுத்தத்தில், शत्रूदितं भयमपि சதது
 ருக்களால் உண்டாகும் பயத்தையும், हिनास्त நசிக்கச்
 செய்கின்றா, त्वच्छिष्याः உமது சிஷ்யர்கள், हत चोरादिक
 भयाः போக்கடிக்கப்பட்ட திருடா முதலான பயத்தையுடை
 வர்கள் எனபது, विमुक्त केयककवम வேண்டுமோ,

ஸ்ரீ தந்த குருவின் சிஷ்யர்களை ஸமரிப்பவருக்கே பயம்
 நீங்கும். ஆகவே குருவின் மகிமை அளவற்றதென்பதாம்.

खलानां सेव्यो वा न भवसि यदाऽकिंचन नृणां

प्रियः साधूनां त्वं तव च सुहृदस्तेऽपि सुजनाः ।

मयित्वाते दीने जनन मरणाद्यै कुरुदयां

दयावान् को वा मे भ्रमनिगड निर्मोचन विधौ ॥५९॥

खलाना துஷ்டர்களுக்கும், सेव्यः ஸேவிககத் தகுந
 தவனாக, त्वं நீர், न भवसि यदि ஆகவில்லையானால், अकिञ्च-
 नानां தீனர்களான, साधूना ஸாதுக்களுக்கும், प्रियः பிரிய
 பானவரே, ते அநத, सुजना அபி ஸாவ ஜனங்களும், तव
 உமக்கு, सुहृदः பந்துக்கள், दीने தீனனாயும், जनन मरणाद्यै:
 பிறப்பு இறப்பு முதலானவற்றால், आते பிடிக்கப்பட்டவனா

புமிருக்கிற, மயி என்னிடத்தில், தயா தயவை, கुरु செய
யும், மெ என்னுடைய, பவநிபடநிமோசன விதௌ ஸமஸார பந
தத்தை உலககுதவதான காரியத்தில், கோவா யார தான்
தயாவான் தயை புரிவான்.

ஸ்ரீ தத்தகுரு ஏழைக்கிரங்குபவர் நானே பரம ஏழை
ஆதலால் அவர் ஒருவரே என்னை கைத்துக்கிவிட வேண்
டும,

यथा माता पुत्रं सकलगुणहीनं च कुटिल
प्रपुष्णात्यन्नाद्यै रनुदिनमतीवादर युता ।
तथा त्वं लोकानां मम च पितरावित्यभि मतं
ततस्त्रातुं दातुं फलमभिमत चार्हति विभो ॥ ६०

மாதா தாயானமள, சகலகுணஹீன ஒருவித குணமுமில்
லாதவனும், குடில் வககிரனுமான, புத்ர புத்திரனையும்,
அந்நாடீ: அன்ன ஆகாராதிகளால், அநுதின தினந்தோறும்,
அதீவாடரயுதா மிகுந்த வாத்தஸல்யத்துடன் கூட, யதா எவ
வாறு, ப்ரபுஷ்ணாதி போஷிக்கிறாளோ, ததா அவ்வாறே, த்வ நீர்;
லோகானா உலகங்களுக்கும், மம ச எனக்கும், பிதரௌ தாய தந்தை
யர்களாக, அபிமத: கருதப்பட்டவர், தத: ஆகையினால், த்ராது
காப்பதற்கும், அபிமத கோதப்பட்டதான, தல் பயனை, த்ராது
கொடுப்பதற்கும், விமோ ஏ பிரபுவே, அஹீசை தகுதியுள்ளாக
கிறார்.

உலகத்தில பெற்ற தாயார்கள் புத்திரனை குணமற்றவனா
புமிருந்தும் கைவிடவாட்டார்கள். நீரோ ஜகத்துக்கு மாதா

பிதாககளாயிருக்கிறீர். ஆதலால் உன் குழந்தையான
என்னை நீர் குற்றம் பாராமல் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ப
தாம்.

जडं वाचाऽधीशं सुधियमपि मूकं च कुरुषे
रवेर्वा शीतत्वं यदि च कुरुषे दृष्टिमगतेः ।
अकर्तुं कर्तुं वा यदपि परिकर्तुं च मनुषे
तदा सर्वं कुर्याः क्वचन किमसाध्यं त्रिभुवने ॥ ६१

जडं மூடனையும், வாचाधीशं பிடுகஸபதியாகவும், சுபி-
யமபி புத்திமானையும், மூகம் மூடனாகவும், கुरुषे செய்-
கிறீர், ரவே ஸூரியனுக்கு, शीतत्वं குளிர்ச்சியையும், अगतेः
கதியற்றவனுக்கு, दृष्टिं பாஸவையையும், कुरुषे செய்கிறீர்,
कर्तुं செய்வதற்கும், अकर्तुं செய்யாமலிருப்பதற்கும், अन्य-
कर्तुमपि வேறொன்றாகச் செய்வதற்கும், यदि मनुषे ஸங்கல-
பிக்கிறீரானால், तदा! அப்பொழுது, सर्वं எல்லாவற்றை
யும், कुर्याः செய்வீர், त्रिभुवने மூவுலகத்தினுள், क्वचन எங்கே
தான், कि எனது தான், असाध्यं முடியாதது.

ஸ்ரீ தத்த குரு ஸங்கலபிததால் எதையும் செய்ய வல்ல
வா ஆதலால் அவரை இடைவிடாது பஜிக்க வேண்டும்.

पुमान् यो वै युष्मच्चरण परिचर्या कृति परः
महालापस्यानाशन शयन यानानि कुरुते ।
सर्वे धन्यो लोके सकल जगदाराध्य महिमा
अहो भाग्यं तस्यागणितयशसः कोपि न भजेत् ॥

यः पुमान् எந்த மனிதன், युष्मच्चरणपरिचर्याकृतिपरः
உமமுடைய சாணஸேவையில் ஈடுபட்டவனாக, महालापस्था
नाशन शयनयानानि பெரிய பூசக அபிஷேக மண்டபம் கட்டு
தல நைவேத்தியம் செய்வித்தல். பள்ளியறை கட்டல்
வாகனம் செய்வித்தல் இவைகளை, कुरुते செய்கிறானே,
स एव அவன் தான், लोके உலகத்தில், धन्यः பரக்யசாலி,
सकल जगदाराध्य गरिमा ஸமஸ்த உலகத்திலும் தக்க மகிமை
பையுடையவனுமவனே, अहो ஆச்சரியம், अगणितयशसः என்
னமுடியாத கீர்த்தியையுடைய, तस्य அவனுடைய, माग्यं
அதிரஷ்டததை, कोऽपि எவனும், न भजेत அடையான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவை வழிபடுபவன் ஸகல ஸமபத்துக்களை
யுமஅடைவான் எனபதாம்.

प्रसादात्ते यस्मिन् प्रबलतरदारिद्र्यविभवः

स यायादिन्द्रत्वं सकल सुरनारी परिवृतः ।

तवोपेक्षा यस्मिन् भवति स सुराणामधिपतिः

परत्रह्यत्यन्त प्रतिहत महैश्वर्य विभवः ६३

यस्मिन् எவனிடத்தில், प्रबलतर दारिद्र्यविभवः மிகவும்
அகிகமான ஏழமை தாண்டவம் ஆடுகிறதோ, सः அவனும்,
ते உமமுடைய, प्रसादात् அனுககிரகத்தினால், इन्द्रत्वं இந்திர
பதவியை, यायात् அடைவான், सकलसुर नारीपरिवृतः ஸமஸ்த
மான தேவஸ்திரீகளாலும் சூழப்பட்டவனுமாயுமிருப்பான்
यस्मिन् எவனிடத்தில், तव உமக்கு, उपेक्षाஒள்தாளின்யமோ

सः अवन्, सुराणामधिपतिः தேவராஜனாயிருந்தாலும், परत्
 पितृ, अत्यन्तं மிகவும், परिहतमहैश्वर्यविभवः போக்கடிககப
 பட செல்வதையுடையவனாக, भवति ஆகிறான்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கிருபையுள்ளவன் மிகவும் தரித்திர
 னாயினும், தேவேந்திரனுக்கொப்பாவான் அவரது கடாட்ச
 மிலலாதவன் தேவராஜனாயிருப்பினும் செல்வத்தையிழப
 பான்.

सदा मन्त्रैर्जाप्यः पुनरपि मनूनेव जपसि

स्वयं तन्त्रध्येयो यदपि कुरुषे तन्त्र निचयम् ।

सदा ब्रह्मानन्दामृत जलधि केली कलितधीः

स भूतेर्भूयस्याः भवतु भगवन्नः कुरुदयाम् ॥ ६४

சடா எப்பொழுதும், மன்ட்ரே: மந்திரங்களினால், जाप्य
 ஜபிக்கத்தகுந்தவனாயினும், पुनरपि மறுபடியும் मनूनेन மந
 திரங்கணையே, जपस ஜபிக்கிறீர், स्वयं தான், तन्त्रध्येयः தந
 திரங்களால் தியானிக்கத்தக்கவனாயினும், तन्त्रनिचयं தந
 திரங்களின் சமூகத்தை, यदपि कुरुषे செய்கிறீர், सदा எப
 பொழுதும், ब्रह्मानन्दामृत जलधि केली कलितधीः பிருமமாநந
 தாமிருந னாரத்தில் முகத்திய புத்தியுடன் கூடின, सः
 அப்போர்கொத்த ஸ்ரீதத்தா, भूयस्याः அதிகமான, भूते:
 செல்வத்துக்கு காரணம், भवतु ஆகட்டும், भगवन् ஓ ஆண்
 டவனே, नः எங்கள் பேரில், दया தயவை, कुरु செயய
 வேண்டும்.

மந்திரங்களினால் ஜபிக்கத்தகுந்த நீர் மந்திரங்களை ஜபிப்பதும், தந்திரங்களால் பூஜிக்கத் தகுந்த நீர் தந்திரங்களை யனுஷ்டிப்பதும் லோகசங்கிரகமே. அபபடிபபபட நீர் என பேரில் தபை புரியவேணும்.

तुरीयाग्निश्चेतद्युति दिनकृदकैर्मुनिपते

महाविद्या खण्डैः परियुत महानुष्टम मनोः ।

चतुर्भिश्चक्राव्जाङ्कुर गुणधरं सामियुवति

नृसिंह त्वद्रूपं भवति स पुमर्थैक निलयः ॥ ६५

துரி-பரிஸ்வேதயுதி தினகூதகீ: பரிதா அகனி பீஜம சந்திர
சூரிய பீஜமிவைகளடங்கிய, முனிபதே: ஸ்ரீ ததத முனிவரு
டைய, மஹாவித்யா ஸ்ரீ. மஹாமந்திராமசங்களாலே, பரியுத மஹா-
நுஸ்துமநே. சோககப்படடமகா னுஷ்டிப மந்திரத்தை உடைய,
வதுமி: நானகு கைகளாலும், வகாஜாங்ஞசுருணதர, சகரம பத
மம அங்குசம பாசம இவைகளை தரித்தவரும, சாபியுவதி
பாதிருவம லக்ஷ்மி வடிவமாயும், நுசிஹ நிருஸிமமாத்மக
மான, ஸ்ரீரூப் உமது ரூபத்தை, ய: யாதொருவன், ஸஜதி
பஜிககிருனே, ச: அவன், ருமதீக நிலய. புருஷார்த்தங்
களுககு இருப்பிடமாக ஆவான்.

ஸ்ரீ தக்த குருவை லக்ஷ்மி நாஸிமம ஸ்வரூபமாக வழி
படுவோனுக்கு ஸர்வ புருஷார்த்தங்களும் கைகூடும்.

मुने ते माणिक्यप्रवरखचिते हेम मकुटे

पुरा कल्पध्वंसे परिकलित सूर्या पररुचः ।

वसन्त्यस्मिन्नूनं न हि यदि तदा भूत मुनयो

न विद्यन्ते लोकाः प्रवरतिभिरान्तैक चतुराः ॥ ६६

हे मुने ஓ தத்த முனிவரே, மாணிக்ய ப்ரவர ரவचितே உயாந்த மாணிக்கங்களாலிழைக்கப்பபட்ட, தே உமமுடைய ஹேம மகுடே தங்கக்கிரீடத்தில், புரா முனபு, கலாஹேசே ப்ரளய காலத்தில், பரிகலித சூர்ய லயமடைந்த சூரியர்கள், பரஹ் மிகுந்த ஒளியையுடையவர்களாயகொண்டு, வசந்தி வஸிக கின்றார்கள். நூனம் நிசசயம, நஹி யதி அபபடியிலலாமற போனால், அஸின் இந்த சமயத்தில், லோகா: உலகங்கள், ப்ரவர திமிரான்தைக சதுரா: அடாந்த இருளை நீககும வல்லமையுள்ள வர்களாக, ந வித்யந்தே ஆகமாட்டார்கள்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் சிரஸ் முதல பாதம வரையில் வா ணிகக ஆரமதத்து முதலில் கிரீடத்தை வர்ணிககிஞா. அகி ளுள்ள மாணிககக்கறகள் சூரியன போல் ப்ரகாசிககின்றன

अहो योगिन्नानामणिखचितभावत्क मकुट

शिखाग्रालम्बिन्यास्त्रिक तलमसौ रत्न निकरात् ।

महामेरोलीलां कलयति मदा याम कलितां

शरत्सौदामिन्याः कटक्वर तेजोमय तनो ॥ ६७

हे योगिन् ஓ யோகிகவரே, மணி ஸ்வதி: த்னங்கள் பதிககப்பட்ட, அசௌ இந்த, மாக்தக மகுட: உமது கிரீட மானது, கடகவர தேஜோமய தனோ: தாழ்வரைகளில் தேஜஸ்ஸி

கணையுடைய, மஹமேரோ: மேரு பாவதத்தினுடைய, ரத்னசிவராட்
 தன் மயமான கொடுமுடியிலிருந்து, திரிதலம் முதலாக பிர
 தேசத்தில, சிவாபாலமீனியா: நுனியில தொங்குகிற, சர-
 சௌமினியா சரத்கால மேகத்தில மின்னல கொடியின்,
 சதாயாம கலிதா அழகாயும் தீர்க்கமாயும் பிரகாசிப்பதுமான,
 லீலா லீலையை, கலயதி உண்டுபண்ணுகிறது. அஹி சூச
 சரியம்.

சிரஸஸில் கிரீடம். அதிலிருந்து ஒளி வீசுவதைப்
 பார்த்தால் மகா மேருவிலிருந்து மின்னல் மின்ன தாழ்
 வமையில ஒளி வீசினால் எவ்வாறிருக்குமோ அப்படியிருக்
 கிறதென்பதாம்.

सुविज्ञातं लोकैरनवधि सदादेशन परैः

सुधा भानोः खण्ड तत्र निविड भावांधकरणं ।

द्वितीयं सोमेन्दुस्फुटमुकुटतः कान्तमनघं

महामूर्तिज्योत्स्ना हरति नत दारिद्र्य तिमिरम् ॥

அனவதி எல்லையிலலாமல், சதாदेशनपरै: அழகிய
 உபமானங்கையறிவிக்கிற, லோகை: உலகத்தாரால், சுவிஜாத்
 நன்கு அறியப்பட்ட, நிவிட भावोध करणं கணமான ஒளி
 யை வெளிப்படுத்துகிற, கான்த் மனோக்ஞமாயும், அனघ்
 குற்றமற்றதாயும், சோமேन्दு ஸ்புட முகுடத: பாமசிவனது மகுடத்
 தைவிட, द्वितीयं இரண்டாவதாயுமிருக்கிற, சுதா भानो: खण्डं
 சந்திர கண்டமானது, नत दारिद्र्यात्मिरं வணங்குபவர்

களின் தாரித்ரியமாகிற இருட்டை, हरति போக்கடிக்கிறது.

हे महामूर्ते अपரிशसिन्नं स्वरूपमे

ஸ்ரீ தததருடைய சிவஸஸில் ள்ளங்கும கிரீடமானது
பரமசிவனுடைய சிவஸ்ஸில் துலங்கும சந்திரனைப் போல
ஏழ்மையாகிய இருட்டைப் போக்குமாம்.

धृतं पुण्डं मात्रात्रितयरुचिरं साक्षरमिदं

सहसारे हंसात् स्थितपरमहंसं जिगमिषोः ।

वहन्तीपादाब्जद्वयसरललाक्षारसपदं

पराशक्तेश्चन्द्रोपलरचित सोपानपदवी ॥ ६९

சக்சாரே ஹமஸராம என்ற சகரத்திற்கு ஸ்தான
மான நெறழிககட்டில், धृतं தரிக்கப்பட்ட, इदं இநத
पुण्डं விழுதிப் பட்டையானது, साक्षर ஓங்காரத்துடன்
கடின, मात्रायं அகார, உகார, மகாரமென்ற மூன்று
மாத்திரை, हंसात् ஹமஸத்தின் ஆசிரமத்திலிருந்து, परमहंस
பரம ஹமஸாசிரமத்தை, जिगमिषोः அடைய விருமபு
கிறவனுக்கு, पराशक्तेः பரதேவதையினுடைய, पादाब्जद्वय
सरललाक्षारसपदं இரு பாதங்களின் செம்பஞ்சுக்குழம்புள்ள
சிவந்த ஸ்தானத்தை, वहन्ती அழைத்துச் செல்வதான,
चन्द्रोपलरचित सोपानपदवी சந்திராகாந்தக் கறகளால் செய்யப்
பட்டபடிக்கட்டு.

ஸ்ரீ தத்த குருவால் நெறழியில் அணியப்பட்ட திரி
பண்டமானது ஹம்ஸாசிரமத்திலிருந்து பரமஹமஸாசிர
மத்துக்குச் செல்லும பாதை போலிருக்கின்றதென்பதாம்.

श्रयेते हैमन्ते तनुविमलपत्रे मधुकरो
 शुभं गर्भाम्भोजे स्थितमिति सुचितं शमनिधे ।
 कठोरेन्दुप्रांशुप्रवरनिकरी भूततिमिरं
 सुधाम्शुर्भावत्को मुकुलयति विद्युत्कुवलयम् ॥ ७०

शमनिधे தபோதிதியே, हैमन्ते ஹேமந்த குருவின்,
 तनुविमलपत्रे அழகிய சிறு தளங்களை உடைய, गर्भाम्भोजे கர்ப்ப
 पत्र ताम्रकला, मधुकरो வண்டுகள், कठोरेन्दुप्रांशुप्रवरनिकरी-
 भूततिमिर பூரண சந திர ன து கிரணத்தால கிரஸ்கரிக்கப்
 பட இருளையுடையதாக, स्थितमिति இருப்பதென்ற, शुभं
 அழகாக, श्रयेते அடைகின்றன, भावत्क உமமுடையதான,
 सुधांशु: (முக) சநதிரனுனது, कुवलयं பூவட்டத்தை (குவ
 लय पुष्पத்தை), विद्युत् காந்தியற்றதாக, मुकुलयति மூடச
 செய்கிறது.

ஸ்ரீ தந்த குருவின் முக சோபையானது பூர்ணிமை
 யில் உதித்த வட்டமான சநதிரனுடைய சோபையையும்
 கிரஸ்கரிககிறதென்பதாம்.

तमोभिर्मूकालीगृहमिदमनुज्जृम्भितमिति
 त्वदीये नेत्राब्जे कमलसदना जूभितवती ।
 सदा सुज्ञानेनाविशति सदयाक्षि प्रसरति
 प्रभो यस्मिन् स्यात्ते ध्रुवमति धनोऽयं मुनिपते ॥ ७१

முகாலி गृहं வாய் திறக்காத வண்டுகளின் கிரகமான,
 इदं இதானது, तमोभिः தமஸ்ஸால், अनुज्जृम्भितं ஆக்கிர

மிககப்படவிலகை, इति என்றும், த்வதீயே உமமுடையதான,
 नेलाब्जे நேத்திரங்களைக்கிற தாமரைப்பூக்களை, कमलसदना
 லக்ஷ்மி தேவியானவள், जृम्भितवती அடைந்தாள், ते உம
 முடைய, य दयाक्षि தயவுடன் கூடின பார்வையானது, यदा
 எப்பொழுது, यस्मिन् யாரிடம், प्रसरति பரவுகிறதோ, अयं
 இவன், मुनिपते தந்த குருவே, अति वनः மிகுந்த தனவா
 न्युम्, स्यात् சுவான், सुज्ञानेन நல்ல தத்வ ஞானத்தால்,
 आविशति பூர்ணனாகவுமாவான்.

தாமரைப்பூக்களினும் மூர் தந்த குருவினுடைய கடா
 க்ஷமே மிகுந்த அழகுடையதென்பதாம்.

यदा योगिनीषद्विरलविलसत्कोरकदृशो-

रूपान्ते नीलाली उदरयुगलीकञ्जदलयोः ।

वरं तारायेते कनकमकरीकुण्डलयुगे ।

कटाक्षौ चाम्पेयस्तवकविचरन्ताविव वरौ ॥ ७२

हे योगिन ओ योகீசுவரே, यदा எப்பொழுது, ईष-
 द्विरलविलसत्कोरकदृशो. கொஞ்சம் மலர்ந்து பிரகாசிக்கிற தாம
 ரையைப் போன்ற கண்களினுடைய, उपान्ते சமீபத்தில்,
 नीलाली கருத்த வண்டுகளையுடையதாயிருக்கிற, कञ्जदलयोः
 தாமரை இதழ்களுடைய, उदर युगली இரண்டு மத்ய பிர

கேசங்கள், தदा அப்பொழுது, கட்டி இரு கடைக்கண்
களும், चाप्येस्तत्रकविचरन्तौ சம்பகப் பூங்கொதகில சஞ்சரிக்
கிறது போல, वरौ கிரேஷ்டங்களாக, कनकमकरि குண்டலயுगे
தங்கமயமான குழையுடன் கூட குண்டலங்களாக, वरं
तारायेते நக்சத்திரங்களாக சூகின்றனவாம்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கருவிழிகளும் வெள்ளை விழி
களும் மகா குண்டலங்களின் காதலி வீசப்பட்டவையாய்
சம்பக புஷ்பம் போலும் நக்சத்திரம் போலும் துலங்குகின்
றன வென்பதாம்.

त्रयीविद्यारूपस्त्रितनुरहिमांशुः प्रतिदिनं
श्रुती भावत्केचिद्विविधमकरी कुण्डलपदे ।
मिलित्वात्माय न धनतरमुपाधिद्वयमिति
व्यनक्ति श्रींकारं निखिलजगदुद्दीपकमुने ॥ ७३

त्रिननु: திரிமூர்த்தி ஸ்வரூபனாயும், त्रयी विद्यारूपः
மூன்று வேதங்களின் ஸ்வரூபமாயுமிருக்கிற, अयं இந்த
अहिमांशु சூரியன், प्रतिदिनं தினந்தோறும், भावत्के உம்
முடையதான், चिद्विविध मकरीकुण्डलपदे ஞானகாம மகா
குண்டலங்களுக்கு ஸ்தானமான, श्रुती காதலகளை, मिलित्वा
சேர்ந்து, निखिल जगदुद्दीपक मुने உலகங்களை பிழர்காசப்
படுத்தும் ஓ முனிவரே, श्रींकारं ஸ்ரீ சப்தத்தை, ते உம்
முடைய, उपाधिद्वयं இரண்டு உபாதிக்களென்று, व्यनक्ति
வெளிப்படுத்துகிறது.

ஸ்ரீ தந்த குருவின் இரு காதுகளிலும் குண்டலங்கள்
சூரியன் போல் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பது ஸ்ரீ என்ற
சப்தம் உலகத்தை ஒலிக்கிறது போலும்.

कपोलौ यौष्माकौ स्फुटमुकुरबिम्बप्रतिमटौ
भृशं शङ्खर्वित्वात्प्रतिदिनसमारोपितरुचौ ।
निजाकान्तिर्नित्या कनकनिकषात्यन्तमहिमा
त्वदीया नीचैव प्रचुस्तरकान्तिस्तवमुने ॥ ७४

யௌமாக்கௌ உமமுடையதான், கபௌ கண்ணங்கள், ச்஫ுட்
முகுட் பிம்ப் ப்ரதிமடௌ தெனீவான் கண்ணாடி பிம்பத்துக்கு
ஸமானமாக, ஸ்ரீ ஶங்க்ரவீத்வாத் மிகவும (குண்டலத்துடன்)
உலகவதாலே, ப்ரதிதித் சமாரோபித்ருசௌ தினநதோறும ஶுரோ
பித்தப்பட்ட கார்த்தியை உடையன, ஹே முனே ஓ முனிவரே,
நிஜா உமமுடைய உண்மையான, கான்தி: சோபையானது,
நித்யா எப்பொழுதுமுள்ளது, அத்யந்த் மஹிமா மேலான மகத்து
வமுடையது, த்வித்யா உமமுடையதான், கனகநிக்ஷா தங்கப்
பிழம்பானது, நீசைவ் மட்டம் தான்.

ஸ்ரீ தந்த குருவின் கணைப் பித்தேசங்கள் கண்ணாடி
பிம்பம் போல திகழ்வன.

मुखेन्दुं दृष्ट्वा ते यदि विशति राहुं पति
भयाच्छशी वक्त्र प्राप्यद्विगुणितकलानां निधिरभूत् ।
द्विजानां राजत्वं प्रकटितमतो दत्तशरणं
बलेनाहो स्वामिन् कथमपि च लभ्यो हि महिमा ॥ ७५

हे स्वामिन् ஓ பகவானே, ते உமமுடைய, मुखेन्दुं முக
முகிற சந்திரனை, दष्टा பார்த்து, राहूं प्रति மயாத் ராகுவி
விடமிருந்தும் பயத்தினால், शशी சந்திரன், वक्त्र உமது
வதனத்தை, प्राप्य அடைந்து, द्विगुणित கலாநா இரண்டு
மடங்கு கலைகளுக்கு, नेधिः இருப்பிடமாக, अभूत ஆன
அத: இதின்மீதும், द्विजाना பறகளுக்கு (பிராமமணர்க
ளுக்கு, राजत्वं ராஜாவாக இருப்பது, प्रकटितं வெளிப்படுத்த
தப்பட்டது. दत्त ஓ தத்த குருவே, शरणं சரணாகதரகூ
ணமும், प्रकटितं வெளிப்படுத்தப்பட்டது, कथमपि கிரமம்
பட்டு, बलेन தபோ பலத்தினால், महिमा மஹிமையானது,
लभ्योहि அடையத் தகுந்ததன்றோ.

சந்திரன் றுகுவுக்குப் பயந்து ஸ்ரீ தத்த குருவின் முகத்
தை சரணமடைந்துளான் ஆகவே த்விஜன என்ற பெயரை
அடைந்தானாம்.

तवायं विबोष्ठश्रुबुकसहितो विद्रुमलता

समाक्षिप्ता तिर्यग्यदि बहुपदं स्यात्फलयुगम् ।

ब्रजेत्तत्साम्यं तन्निहितमुत वा पल्लवपदं

यदि स्यात्ते नालं तुलयितु महो संयमिपते ॥ ७६

விட்ரும லதா பழவக் கொடியானது, तिर्यक् குறுக்காக,
समाक्षिप्ता பரவியதாய், स्यात् यदि இருக்குமேயானால், बहु पदं
நானுவித ஸ்தானமுள்ள, फल युगம் இரண்டு பழங்கள், स्यात्
यदि இருக்குமேயானால், पल्लव पदं துளிரின் அடியானது,

तन्निहितमुत्स्यात् அதில வைககமபட்டதாயிருந்தாலும், हे
सयमि पते ஓ யோகிகவாரோ, तव உமமுடைய, चुबुक सहित.
முகவாய் கடடையுடன் கூடின, विबोष्ठः கே கா வப் பழம்
போன்ற உதடானது, तुलाचितु ஒப்பிடுவதற்கு, नालं முடி
யாது, अहो ஆசசரியம்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் உதட்டிற்கு உலகத்தில் உபமான
மே சொல்ல முடியவில்லை. ஏ னெ னி ல் பவழக்கொடி
குறுக்கே படர்ந்தது அதில இரண்டு கோவைப்பழம் தொங்
கினால் தான் உவமை கூற இயலுமாம்.

भवद्वानीश्रेणी श्रवणपुटसौर्यप्रकरणी

विजेतुं वाक् श्रुत्वा स्वयमुत विदित्वाऽहमिति भाक् ।

अशक्ता तेऽत्यन्तं फणिललितजिह्वाग्रमिषतः

प्रविष्टा वत्क्रान्तं सितमणिलसद्विद्रुमगृहम् ॥ ७७

श्रवण पुटसौर्य प्रकरणी காதுகளுக்கு இனபத்தை
கொடுக்கிற, भवद्वानी श्रेणी உமது வார்த்தைகளின் கிரமத்
தை, श्रुत्वा கேட்டும, स्वयं தானாகவே, विदित्वा அறிந்தும்
वाक् வாக தேவி, विजेतुं ஜயிப்பதற்கு, अत्यन्तं மிகவும்,
अशक्ता சகதியற்றவள், अहमिति भाक् அகங்காரத்தை
படைந்து, फणि ललित जिह्वाग्रमिवतः பாம்பு போல் அழகிய
நாககு துணி என்ற வியாஜத்தினால், सितमणिल सद्विद्रुमगृहं
வெண்மணிகள் விளங்குகின்ற பவழ மயமான பீடம்

போன்ற, வலிமையை வாயினுள்ளே, பவிஷ்டா பிழைத்திருக்கிறது.

ஸ்ரீ தத்தருடைய முகத்தில் வளிப்பதற்கு ஸரஸ்வதி மிகவும் ஆசைப்பட்டு ஜிஹ்வாக்ரமென்ற வியாஜாதினால் வளிக்கிறாள்.

तवावृत्ता रेखात्रयविलसिता कंबुरभवत्

शिराणामाधारः कथमभवदेतन्न यदि चेत् ।

अथेमामूहेहं त्विति कविहराद्याकृति धरां

तथा नो चेद्वेदत्रितय कलितां वापि गणये ॥ ७८

தவ உமமுடைய. அவுத்தா வட்டமான, ரேகாத்திரயவிலசிதா மூன்று மடிப்புகளால் விளங்குகின்ற, கம்பு சங்கமானது, சிராணா நாடிகளுக்கு, ஆதார: ஆதாரமாக, அமவத் ஆயிற்று எத்த இது, யதி ந அமவத் சேத் இல்லாவிடில், கதம் எ ப்படி அமவத் இருக்கும் அது அல்லது, இஃ இந்த ரேகையை, கவி ஹராடியாகுதி ஧ரா பிரம், விஷ்ணு, குத்திராகிருதியுடைய தாகவும், நோ சேத் அல்லது, வேதத்ரய கலிதா வாபி மூன்று, வேதங்கள் சோககப்பட்டதாவாவது, அஃ நான், ஐஹே ஊழிக்கிறேன்

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கழுத்தில் உள்ள மூன்று ரேகைகளும் பிருமம் விஷ்ணு குத்திரார்களின் மூன்று தொழிலளவும், மூன்று வேதங்களின் அறிவொளியாகவும் ஊழிக்கப்படுகிறதாம்.

महानन्तश्चासीद्विष धरवरौ वासुकिरसौ

निर्वहन्तौ मर्त्याधिक भयकरत्वं गणयताम् ।

भुजाकारौ स्वीयौ तव तु भुजसत्त्वं विदधती

मुने भूतौ स्निग्धौ सपदि वरदौ चा भयकरौ ॥ ७९

हे मुने **முனிவரே**, மஹானந்த: **பெரிய அனந்தனும்**, **அசௌ**
பிராணித்தி பெற்ற, **வாஸுகி வர:** **வாஸுகி கிரேஷ்டனும்**, **விஷ**
பரவரௌ விஷத்தைத் தரிககிறதாக, **गणयतां** **தியானிப்பவர்**
களுக்க, **मर्त्याधिक भयकरत्वं** **மனிதர்களுக்கு அதிக பயங்கர**
மாயிருத்தலை, **निवर्हन्तौ** **பரிஹரிக்கிறதூகளாகக்கொண்டு**,
स्वीयौ **உங்களுடையதான்**, **भुजाकारौ** **புஜவடிவமாக**, **तव** **உமது**
भुजसत्त्वं **புஜ பாவத்தை**, **भूतौ** **அடைந்தும்**, **स्निग्धौ** **கிரேஷ்ட**
முள்ளதும், **वरौ** **வரமளிப்பதும்**, **अभयकरौ** **அபயமளிப்ப**
தும், **सपदि** **சீக்கிரத்தில்**, **विदधतः** **செய்கின்றன**.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் இரண்டு புஜங்களும் இரண்டு ஸாப்
பவடிவமாக இருக்கின்றனவாம் அவைகளை வாஸுகியென்
றும் அனந்தனென்றும் தியானம் செய்ய விஷயம் அனுகூ
தென்பதாம்.

मुने गङ्गास्तोतोऽमररगिरि प्रस्थ फलके

प्रसादे स्वर्णाढ्यं प्रभवदभवद्भागलुलितम् ।

त्रिसूत्रं सुस्निग्धं धवलमुपवीतं कलयते

महायोगिन्मृतित्रयमपि विलीनं तद भवा ८०

महा योगिन् **மகாயோகியான்**, **हे मुने** **ஹீ முனே**, **सुस्निग्धं**
மிகவழகாயும், **धवलं** **வெண்மையாயும்**, **त्रिसूत्रं** **முப்புரியுள்ள**
தாயுமிருக்கிற, **उपवीतं** **பூணூலானது**, **अमररगिरि** **அமரவரகிரி** **प्रस्थफलके**

மேருமலையின் தாழ் வரையில், கஜா ஸ்தோத: கங்காப்பிரவாகம்
 பாசாடே உப்பரிக்கையில், பாஸுலிதம் முன்புறம், ஸ்வர்ணாடிதம் தங்க
 முகப்புபோலும், அதவா அல்லது, விலிந் லயித்திருக்கிற,
 மூர்திரயமபி பிருமம், விஷ்ணு, ருத்திரர்களை, கலமதே வா காட்
 வெது போலும்.

ஸ்ரீ தத்த குருவால் அணியப்படடிருக்கும் யக்ஞோய
 விதமானது மகாமேருவில் பிரவகிக்கும் கங்கையைப்போலப்
 பிரகாசிக்கிறதென்பதாம்.

प्रसिद्धः स्वर्णाद्रिर्दिवि विबुधवाचावितरणम्
 प्रशस्तौ ते हस्तावखिल पुरुषार्थ प्रकरणात् ।
 जनानां पादाब्ज द्वितयमधिक प्रेम भजतां
 मुनीन्द्र त्रैलोक्याद्भूतगणमणि क्षीरजलधे ॥ ८१

தெலுவயாட்ஹுத ரணமணி க்ஷீரஜலதே மூவுலகிலுமுள்ள ஆச்சரி
 யங்களாகின்ற ரத்னங்களுக்கு க்ஷீரஸாகரம் போன்றவரே,
 முனிந்ர ஓ முனிவரே, திவி ஸ்வாககத்தில, விபுத வாசா தேவர
 களின் ஆக்ஞையின் பேரில், விரணாது கொடுப்பதினாலேயே
 ஸ்வர்ணாதி: மகாமேருவானது, பாசெஹ: ப்ராஸித்திபெறமுள்ளது,
 தே உம்முடைய, ஹஸ்தௌ கைகள், பாடாஹ்ஜதவிதயம் உமது திருவ
 டித் தாமசையிணைய, அதிக ப்ரேம மிகுந்த அன்புடன், பஜதா
 பஜிக்கின்றன, ஜனாநா ஜனங்களுக்கு, அவில பुरुபாதிப்ரகரணாது
 ஸகல புருஷார்த்தங்களையும்வதால், ப்ராஸ்தௌ புகழப்படடுள்
 ளன.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கைகள் அளவற்ற ஸ்வாணத்தை
அளிக்கவல்லதாக மகாமேருவுக்கும மேலான தென்பதாம்.

इयं रोम्णां राजिविलसति महानाभि सरसः

प्रवृत्ता कुल्येव प्रतिपतितभङ्गयस्त्रिवलयः ।

नवालेखा लोकत्रयविभजनार्थे विरचिता

मुने दत्तात्रेय त्वदुदरविलम्बा विलसिताः ॥

इयं இந்த, ரோம்மா ராஜி: ரோமராஜியானது, महानाभि
सरसः பெரிய தொப்புளாகிற குளத்திலிருந்து, प्रवृत्ता பிரவ
கித்த, कुल्येव வாங்ககால் போல, विलसति விளங்குகிறது,
प्रतिपतित भङ्गयः கட்டுகட்டாக விழுந்துள்ள, त्रिवलयः மூம்
மடிப்புச் சதைகள், हे मुने ஓ நியையே, दत्तात्रेय தத்தாத்திரே
யரே, त्वदुदरविलम्बा: உன் வயிற்றில் சம்பந்தித்த, लोकत्रय
विभजनार्थे மூன்று லோகங்களையும் வகுப்பதற்காக, विरचिता:
செய்யப்பட்ட, नवा: புதிதான, लेखा: கோடுகளாக, विलसिता:
விளங்குகின்றன.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் ருகியில் புவனங்கள் அடைந்
திருக்கின்றன. அவைகளை பூ: புவ: தைவ: என்று பாரு
பாடு செய்யும் ரேகைகள் போல மூம்மடிப்புச் சதைகள் பிர
காசிக்கின்றனவென்பதாம்.

ध्रुवं शम्पामौज्रीत्रितयवल्लिरेखा वरतनो

रुरुक्षो प्रसादं स्वशयहृदयारुख्यं तव हरे ।

महालक्ष्म्याश्चञ्चत्कनकमयसोपानपदवी

न चेन्नामीकुण्डोपरि चिदुपलब्धा सुपरिखा ॥ ८३

हे वरतनो **சிரோஷ்டமான சரீரத்தைபுடைய, ஹே ஜ
விஷ்ணுவே, தவ உமமுடைய, स्वशय हृदयाख्यं ஆத்மாவிற்கு
வாசஸ்தனமான ஹிருதயமென்ற பசாட் உப்பரிக்கையில்,
रुक्षो ஏற விருமபுகிறவனுக்கு, महा लक्ष्म्या: மஹாலக்ஷ்மி
யினுடைய, शम्पामौञ्जीवितयवलिरित्वा மின்னல் போன்ற மௌ
ஞ்சியுடன் கூடிய முமமடிப்பு சதையானது, चञ्चलकनकमय
சோபானபதவீ துலங்குகின்ற தங்கமயமான பழக்கடடாம, न चेत्
இல்லாவிடில், नाभी कुण्डलोपरि தொப்புளாகிற குண்டத்தின்
பேரில், उपलब्धा தெரிகிற, चित्र ञ्जानकारमान, सुपरिखा
நல்ல அகழியோ!**

ஸ்ரீ தத்த குருவின் முமமடிப்புச் சதையை தியானிப்
பான் லக்ஷ்மி கடாஷ்த்திற்குப் பாத்திரம் ஆவான். ஏனெ
னில் பகவானது மார்பில் துலங்கும் இலக்ஷ்மியை அடைய
இதுவே பழக்கட்டுபோலாகும்.

प्रवृत्तावूरु ते लसदुदःलोकव्रजतते:

धृतौ तावद्रीन्द्रस्फुटपटुकटौ सम्प्रकटितौ ।

कटौ विस्तारौ यत्कटकफलकौ ताविव मुने

महा योगिन्विश्वंमर इति च नूनं त्वमधिसूः ॥ ८४

महा योगिन् **மகாயோகிசுவாரான, ஹே முனிவரே,
ते उममुदय, ऊरु இரு துடைகளும், लसदुदर लोकव्रजतते:
விளங்குகிற உன் குகையிலுள்ள லோக சமூகத்தினுடைய,
धृतौ தாசன விஷயத்தில், अद्रीन्ल स्फुटपटुकटौ மலையின் ஸ்பஷ்**

டமான தாமுவரைபென, சंप्रकटितौ வெளிபடுத்தப்பட்டன
கடौ இடுப்பிலுள்ள, विस्तारौ இரு அகன்ற பாகங்கள், तौ
பிரஸித்திபெற்ற, कटक फलकौ மலையடிவாரப் பிரதேசம்
போல (விளங்குகின்றன), त्वं நீர், विश्वभरः உலகத்தைப் பரி
ககிறவன் என்றும், अधिसूः इति च प्रतावेன்றும், नूनं प्र
ஸித்தி பெற்றுளீர்.

ஸ்ரீ தத்த குருவினுடைய இரு துடைகளும் குகி
யிலுள்ள லோகத்தைத்தாங்குவதற்கு ஸ்தாபிக்கப்பட தங்க
ஸ்தம்பங்களாம்.

कृपालो विश्वेशत्रिभुवनतलेते प्रमितितो

दिवारात्रौ स्थानं मिलति वपुषो जानु युगलम् ।

अभक्तानित्येतत्कथितमभि युक्तैः समतनोः

प्रधुष्टं त्वं संप्रत्यपि तदिदमर्थं हि सुदृढम् ॥ ८५

கூபாலோ தயாநிதியே, विश्वेश லோக நாயகனே, त्रिभुव
तले முவுலகத்திலும், ते உமமுடைய, प्रमितितः பிரமாணத்
தாலே, जानु युगलं இருமுழந்தாளும, अभक्तान பகதியில்லாத
வர்களும கூட, वपुषः சரீரத்தினுடைய, स्थानं ஸ்தானத்
தை, मिलति சேர்ப்பிக்கின்றது, इत्येतत् என்ற இவ்விஷயம்,
अभियुक्तैः பெரியோர்களால், कथिं சொல்லப்பட்டது, त्वं
நீர், संप्रति இப்பொழுது, तमिममर्थं அந்த விஷயத்தை, सुदृढं
கெட்டியாக, प्रधुष्टं அறிவிக்கப்பட்டதாக, समतनोः हि செய்து
விட்டாரன்றோ.

ஸ்ரீ தத்தரின் முழந்தான் இரண்டும் ஸவாககலோக
மாம. ஆகவே 'பக்தியில்லாதவர்களையும் அவ்விரண்டும்
தன்னை தரிசிப்பவர்களை தன்னோகத்தில் சோத்துவிடுமாம.

जगन्मूलं सृष्टा सकल जगतां सर्गं कुशलो

भवज्जड्घे लेक्ष्मीकृदसम शरस्य प्रकुरुते ।

प्रकृष्टे ते वीक्ष्य भ्रमवदनिलक्ष्मोऽल्प गुणवान्

मुने तेनानङ्गस्तवतु विमुखी लक्षणवतः ॥

சகல ஜகதா கர்னா எல்லா உலகங்களுக்கும, படைப்
பவராயும், சரீ குசல: சிருஷ்டிப்பதில் ஸமாத்தராயும்,
ஜகன்மூல் ஜகத்துக்கு மூலகாரணமாயுமிருக்கிற, (பி ரு ம ம
தேவன், பவஜ்ஜட்வே உமது கணுககாலகளை, அ.ம.சரஸ்ய மன்
மதனுடைய, லக்ஷ்மீ க்ருத சோபையை செய்யுமாறு, ப்ரகூர்தே
செய்துவிட்டாரா, ப்ரகூஷ்டே மிகவும் அழகிய, தே அவைகளை' விக்ஷ்ய
பார்த்து, ஹே முனே ஓ முனிவரே, அநங்: மன்மதன், அல்ப குணவான்
ஸ்வலபகுண முள்ளவனாயும், ப்ரமவதநிலக்ஷ்ம: மயக்கமுள்ள
காறறையும் மண்ணையும் உடையவனாய், லக்ஷணவத: லக்ஷண
முடைய, தவ உமக்கு, விமுக: பார்முகனாகவேயிருக்கிறான்.

ஸ்ரீ தத்தரின் கணுக்கால்கள் மன்மதனைக்காட்டிலும்
அழகாயுமிருப்பதால் அவன் வெட்கமடைந்து அவர்பக்கமே
அணுகுவதில்லையாம்.

नराणां नानार्थं प्रदरसगुटित्वं च दधतौ
 मुने गुल्फौ गूढौ तव चरणपुष्ट्या प्रकटितौ ।
 घटावृत्ती नार्या इवसकलकौ वृत्तरुचिरौ
 विराजेते तेजोनिकरकलितायाः सुवपुषः ॥ ८७

नराणां मணிதாகளுக்கு, नानार्थं प्रदरसगुटित्वं कालवित
 पुरुषार्थத்தங்களை யளிக்கும ரஸ குளிகையாயிருத்தலை, दधतौ
 தரிப்பதுகளாய்கொண்டு, हे मुने ஓ முனிவரே, तव உம
 முடைய, गूढौ கூடமான, गुल्फौ பின்கால்கள், चरणपुष्ट्या
 சரணங்களின் புஷ்டியினால், प्रकटितौ வெளிப்படுத்தப்பட்டது
 களாய்கொண்டு, घटावृत्ती கடா காரங்களால், तेजोनिकरकलि
 ताया: தேஜப்புஞ்சத்தால் செய்யப்பட்ட, सुवपुषः நல்ல வடி
 வமுள்ள, नार्या इव ஸ்திரீயினுடைய போல, सकलकौ கலசப்
 पतित्तुடனும், वृत्तरुचिरौ வட்டமாயும் அழகாயும், विराजेते
 விளங்குகின்றன.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கணுக்கால்கள் ஸ்கலவிதமான ரஸ
 குளிகைகளுக்கொப்பானதால் அதை தியானிப்பவர்க்கு
 ஸ்கல காரியஸித்தியாகும் எனபதாம்.

मदाधारं युष्मत्प्रपदमतिपूज्यं सुरुचिरं
 ध्रुवात्मानं मत्वा जितमिति सदा कच्छपपतिः ।
 विवेशाघो भूमेर्यदिददितमेकं स्मयकरं
 त्विदानीं तज्जातिर्मुकुलितशिराश्चाभवदहो ॥ ८८

மதாபாரம் தனக்கு ஆதாரமாயிருக்கிற, அதிபூஜ்யம் மிகவும்
பூஜிக்கத்தகுந்த, சூர்திரம் மிக அழகான, யுஷ்மத்பதம் உமது
கட்டைவிரலை, பூராத்மனம் ஸ்திரஸ்வபாவமுள்ளதாயும், ஜிதமீதி
ஜயிக்கப்பட்டதென்றும், சதா எப்பொழுதும், மத்வா நினைத்
துககொண்டு, கஞ்சுப பதே ஆதிகார்மமானது, பூமே: அப:
பூமியின் கீழே, விவ்ஷ பிரவேசித்துவிட்டது, இம் ததேகம்
இந்த ஒன்று மாத்திரம், சயகர ஆசசரியத்தை கினைவிக
கிறது, யத் என்னவென்றால், இடானீ இப்பொழுது, தஜாத:
அந்த ஆமை ஜாதியே, முகுலித சிரா: மூடப்பட்ட சிரஸ்
ஸாகளை உடையதாக, அமவத் ஆய்விட்டதோ, அஹி ஆச்
சரியம்.

ஸ்ரீ தத்த குருவின் கால் கட்டை விரல் ஆமைவடிவ
மாக இருக்கிறதாம் ஆதிகார்மமும் அதிவிருந்து வெடகட்
பட்டோ பாதாலம் சென்றதாம் மற்ற காமங்களும் தலையை
குனிந்த வண்ணமிருக்கின்றனவாம்.

मया दत्तं किञ्चिन्न यदि कलितं वा सवमहं

तदा शोचिर्जातं जननमपि पंकप्रकटितम् ।

प्रविश्येत्यायोज्यं न चलति ह यत्तत्पदधियः

पदं ते तु श्रीदं सकलसमये श्रीनिलयनम् ॥ ८९

மயா என்னாலே, கிञ்சித் ஒன்றும், ந தத் யதி கொடுக்
கப்பட வில்லையினும், சவ் யாகமானது, ந கலித் வா செய்
யப்படாவிடினும், ததா அப்பொழுது, சேவி: துக்கமானது

जातं உண்டாயிற்று, जननमपि ஜன்மமும், पक्कप्रकटिनं பாப
முள்ளதென வெளிப்பட்டது, प्रविश्य உட்புகுந்து, इति
இமமாகிரி, आयोज्य ஆலோசிக்க வேண்டிபது, यत् ஏனென்
றால், त्वत्पदधियः உவது சாணாவிற்கு விருத்தியிலிருந்து
न चलति சலிக்கவிடாதுயன்றோ, तव पदं तु உமது சாணமா
னது' இது செல்வத்தைக் கொடுக்கும், सकलसमये எச்சம
யத்திலும், इतीनिलयनं செல்வத்துக்கு இருப்பிடமாம்.

நான் எவ்வித தானம் தர்மம் ஒன்றும் செய்யவில்லை
பாணாலும் ஸ்ரீ தத்த ருருவின் சாண ஸேவையினாலேயே
கிருதார்த்தனானேன் என்பதாம்.

मुने ते पादाब्जं नवममृतपादोद्भवमहो

श्रितस्तत् सोदर्यं पशुपतिशिरोब्जं हिमकरः ।

निवृत्तं स्वस्यांकं भवति भवदेकात्मवपुषः

कथं ब्रह्मागारे परमपुरुषा नाग्निभजनाः ॥ ९०

हे मुने ஓ ரிஷியே, नवं புதிதாயுப், अमृतपादोद्भवं அமி
ருத கிரணனிடமிருந்துதித்த, ते உன்னுடைய, पादाब्जं
திருவடித்தாமரை, अशौ ஆச்சரியம், तत्सोदर्यं அதின் சகோ
தரமான, पशुपति शिरोब्जं பாமசிவனுடைய சிரோப்ஜத்தை
हिमकरः சந்திரன், श्रितः அடைந்துளான், भवदेकात्मवपुषः
உன்னோடு ஒன்றாயிருக்கிற சரீரத்தை உடைய, स्वस्य
தனக்கு, अङ्कं களங்கமானது, निवृत्तं நீங்கிபிட்டது,
ब्रह्मागारे வேதநிதியான உமமிடத்தில், परम पुरुषा: பெரி

யோர்கள், கதம் ஏன், நாழி மஜனா: சரணத்தை ஸேவிக்ஷ
மாட்டார்கள்.

சுந்திரன் உமது பாத ஸேவையினாலேயே களங்கம்
நீங்கி விளங்குகிறான் ஆதலால் உமது சரணத்தை பின் பற்
றுபவர் பாபம் நீங்குவா

न चित्रं ते पादौ वितरत इति प्रार्थितफलं

विधिं श्रीशं रक्षाकलुषविपदं दृश्यमतुलम् ।

स्मरामः तश्रीगंगाधरचरणशंखांबुज-

सुरद्रुमांश्चत्वत्पादौनतजनसदानंदकलनात् ॥ ९१

தே பாதை உமது பாதங்கள், பார்த்துக் கொடுத்த
பயனை, விரை: இது கொடுக்கின்றனவென்பது, ந சித்ரம்
ஆசனியமில்லை, இனிச் விஷ்ணுவையும், ரக்ஷாகலுஷவிபதம்
ரக்ஷிப்பதில் கலக்கமுற்று விபத்தை யடையும், அசிலம்
ஸமஸ்தமான, துஷ்யம் பிரபஞ்சத்தையும், ஸ்ரீகங்காபரவரணசங்கு
அம்புஜசுரத்ருமாசு பரமசிவன் சரணம் சங்க நிதி, பத்ம நிதி
கல்ப விருக்ஷங்களையும், த்வத்पादौनतजन सदानन्द कलनात् உமது
பாதங்களை வணங்குகிறவர்களுக்கு ஸதா ஆனந்தத்தை
அளிப்பதாலேயே ஸராம: நினைக்கிறோம் அன்றோ.

ஸ்ரீ சங்கரன் பாதம் ஸர்வார்த்தப் பிரமே கல்ப விரு
க்ஷம் சங்கநிதிசிந்தாமணி முதலானவைகள் ஸ்ரீ தத்தகுரு
வின் சரணமாக ஸர்வாபிஷ்ட என்பதேயாம்.

त्रिखण्डैः श्रीविद्यामनुवरभवैर्भावकरिषो

विवृद्धस्ते मंत्रो विषवदति यो ज्योतिरमलम् ।

षडणं चंद्रार्कप्रकररुचि तन्मे प्रभवतां

सदा ज्ञानानंदं युवतिनृमयं लोचनपदम् ॥ ९२

हे भावकरिपो **னமஸா**ரத்து **விஜோதியான** ஓ தத்த
குருவே, **श्री** விசா மனுவரமவै: **ஸ்ரீ** வித்யை என்ற மந்திரத்
திலுண்டான, **त्रिवर्द्धैः** மூன்று கண்டங்களினாலே, (ஏ, கீ, ஸ்ரீ)
என்றவைகள், **विवृद्धः** விருத்தி யடைந்து வந்து, **ते** உமது,
मन्त्रः உமது மந்திரம், **विषवत्** விஷம் போல், **यः** எந்த மந்
திரம், **ज्योतिरिति** ஜ்யோதியை மீறியதோ, **अमलं** கிர்
மலமான, **षडणं** ஆறு அகஷரமுள்ளதாய், **चन्द्रार्क** ப்ரகர-
रुचिन्तानानन्दं சந்திர ஞரியாகளது சமூகம் போல கோபிக்
கிறதும் ஞானானந்த ஸ்வரூபமாயும், **युवतिनृमयं** அர்த்த
பாரீசுவர மயமான, **तत्** அந்த ஸ்வரூபம், **सदा** எம்பொழு
தும், **मे** என்னுடைய, **लोचनपदं** நேத்திர விஷயமாக,
प्रभवतां ஆக வேண்டும்.

ஸ்ரீ வித்தையின் மூன்று கண்டங்களுக்கு தோது
உமது யந்திரம். உருபொருத்தது. அதை ஜபிப்பதினால்,
எனக்கு ஸகல காரியஸித்தியென்பதாம்.

सुमुन्मीलद्भानुप्रकररुचि वाग्बीजममलं

मरुत्वद्दोषाभां मदनलिपिमाधारकमले ।

हृदब्जे शक्त्याख्यं सितकरकराभं शिरसिजे

सरोजे त्वां ध्यायेत्सकलपुरुषार्थान् स लभते ॥ ९३

समुन्मीलद्धानुप्रकररुचि विरुद्धिपदेनन्तं कुरीय किरणत्
 तिनं शोभापये उदयतुम, अमलं निर्मलमायुम, वाग्बीजं
 वाक् पीठं मन्त्रिरात्तैत, आधार कमले मूलान्तरात्तैत,
 मरुत्वद्वोपाभा पदं पुष्पं सिक कोपपान, मदनलिपिं मन्
 मन्त्राक्षरात्तैतयुम, हृदये धिनुतय कमलत्तैत शक्यारु
 सकृत्ति विसिद्धमात्र, सितकरक करामं सन्त कि र ण त् तु क्
 तुक्कोपपानकयुम, शिरसिजे शुकुन्ता सकृत्तैत, सरोजे ताम
 राप् पुष्पत्तैत, त्वां उममै, (य) ध्यायेत् एवन्तिपा
 निप्पाने, सः अवन्, सकल पुष्पायै लकल पुष्पायै
 तङ्कणैयुम, लभते अदकिरुन्

மூலாதார ஸ்வாதிஷ்டான மணி பூர விசுத்தி ஆக்ஷை
 பிரமமநதிரம என்ற ஆறு சககிரங்கனிலும் உமமை
 இடை விடாது தியானிப்பவா ஸாவ புருஷார்த்தங்கணையும்
 அடைவார்கள்.

चिदंशस्त्वद्रूपं किमपि सवितुर्मण्डलगत
 वरेण्यं भागो वै त्रिविधतनुद्वयस्य वपुषि ।
 मुने धीमन्नासीर्हरिरपि धिया यो न
 इतरत्प्रचोदायास्तत्त्वं स्थितिलयसृजस्त्वं मुनिषते ॥ ९४

चिदंशः अतमसमान, तद्रूपं अन्त रुपमानतु, सवितुः
 लवितालिलुदय, मण्डलगतं मण्डलत्तैतिरुक्किर, वरेण्यं
 वाणैयमान, त्रिविधतनु मृवकै सूरत्तैतयुदय, भर्गः
 देवस्सै, देवस्य स्वं प्रकाश प्रममत्तैतिलुदय, वपुवि

சரீரத்தில், தீமஹி தியானிப்போம், ய: யாதொரு நீர் ந: எங்களுடைய, பிய புத்தி விருத்திகளை, பவோதயாத் வவுகி நீர், ஹிரபி அவனித விஷ்ணுவாயும், அசீ: இருந்தீரோ, ஹே முனிபதே ஓ முனீசுவரனே, த்வ நீர், சிதிலயசூன: ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி லயங்களின், தர்வ காணமாயிருக்கிறீர்.

ஸ்ரீ தத்தரை காயத்ரீ மந்திரத்தின் பொருளாய் தியானிப்பது மிகவும் சிலாக்யமென்றும் பிருமமவாசசஸ் அதிகமெனவும் பொருள்.

हरित्तनुप्रोतः शिरसि शिखरे शुभ्रकपटो

जगन्मूलस्थाणुस्त्वमिति शुभमस्पन्दमुनिभिः ।

शरीभिः स्वर्णाट्यैः पवनहतवार्बिन्दुनिकरैर्जटा-

सक्ताब्जाहीरुचिरमभिषिक्तः स्थित इव ॥ ९५ ॥

த்வ நீர், சிரயி தலையில், ஹரிதநுப்ரோத: பசுசை துனி னால் கட்டப்பட்டு, சிவரே கிரீடத்தில், ஸுப்ரகபட: வெள்ளை யாடையுடையவராயும், ஜகந்மூலஸ்தாணு: ஜகத் து க கு மூல ஸ்தம்பமாயும், அஸ்பந்ந் துனிபி: ஆசையற்ற முனிவர்கள் போல, ஶரீபி: மலை அருவிகளாலும், ஸ்வர்ணாட்யை: தங்க மிழைக்கப்பட்ட, பவநஹ்வார்பிந்நுநிகரே: வாயுவினால் மோதப பட்ட நீர்த்துளி சமூகத்தால், ஜடாஸக்தாஶ்ஜஹீரூபிர் ஜடையில் சம்பந்தித்த சந்திரானாலும், சர்பங்களாலும் மனோக்ருமாகும படி, அபிவித்த: அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவராக, சிதத்வ நிர்கிறீர்போலும்.

ஸ்ரீ தததரீன் கிரீடத்தில் நூல்கள் போனற மணித்
தாரைகள் தொங்குவதைப் பார்த்தால் கங்காபிஷேகம் செய்
யப்படும அவஸாமாயிருக்கிறதென்பதால்.

दुराचारो जारश्चपलमतिराजः परवशः

परद्रव्याकांक्षी बहुजनविरोधो च सततम् ।

तथा चाहं पूतस्तव पदयुगस्पर्शवशतो ह्ययः

खण्डः स्वर्णं भवति हि यदा सिद्धसुरतिः ॥ ९६

दुराचारः மிகவும் தூர்நடத்தைபுள்ளவனாயும், ஜார்:
பாஸ்திரீ லோலனாயும், चपल मतिः சஞ்சலமான புத்தியுடை
யவனும், अज्ञः அறிவீனனும், परवशः ஸ்வாதீனமற்றவனும்,
परद्रव्याकांक्षी பிறர்பொருளை விருமபுகிறவனாயும் (இருக்கிற),
अहं நான், तथा அத்தன்மையுடையவனாயிருந்தும், तव உம்
முடைய, पर युगस्पर्शवशतः சாண சமபநத வசத்தால், पूतः
சுத்தமாவேன், तथाहि அஃதெங்கனமெனில், अयः खण्डः
இருமபுககடடியாகு, यदा எப்பொழுது, सिद्धसुरतिः வித்
தளமபநத மெய்துகிறதோ, तदा அப்பொழுது, स्वर्णं தங்க
மாக. भवति ஆகின்றதல்லவா,

நான் மகாபாபியாயினும் தத்த குருவின் தரிசனத்தால்
சுத்தனாவேன். எவ்வாறெனில் லோகமானது மணியின்
சமபநதால் ஸ்வார்ணமாகிறதல்லவா. அதுபோலவென்று
மகிழ்கின்றா.

परिक्रान्ता देशा बहुतरधनस्यार्जनधिया

कुलाचारं हिप्वा कुमतिनूपसेवापि च कृता ।

विधायाहं श्रान्तः किमपि न च लब्धं तदधुना
श्रितं त्वत्पादास्त्रं श्रितमनुजमंदारमधुना ॥ ९७

बहुतर धनस्य अधिकमान पण्यத்தை, आर्जनाधिया சும்
பாதிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தால், देशा: பலதேசங்கள்
परिक्रान्ता: சுஞ்சரிக்கப்பட்டன, कुलाचार குலதர்மத்தை, हित्वा
உதறிவிட்டு, कुमति नृप:सेवाध தூர்புத்தியுள்ள அரசர்களின்
வேலிந்தலும், कृता செய்யப்பட்டது, विधाय அவற்
றைச் செயது, अहं நான், श्रान्तः சிரமமடைந்துளேன்,
किमपि च கொஞ்சமேனும், नलब्धं அடையப்படவில்லை, अधुना
இப்பொழுது, श्रितमनुज मन्दारं சரணமடைந்த மனிதர்களு
க்கு கல்பதரு போன்ற, त्वत्पादार्थं உமது தாமரை புஷ்
பம் போன்ற திருவிடி, वपुषा சரீரத்தால், श्रितं அடையப்

பாளுதேசங்கள் திரிந்தலும் ஒன்றும் அடையவில்லை
கடைசியாக ஸ்ரீ தத்தாரின் சரணபத்மத்தை அடைந்து கிரு
தார்த்தனானேன் என்பதாம்,

त्वदीयो मे देहस्त्वमपि पितरौ भ्रातृसुहृ-
दस्त्वमेव ब्रह्मन्मे सुतहितगृहक्षेत्रनिवहाः ।
त्वमेव प्राणों मे धनमपि मम त्वं तव पदं
न जाने मय्येव स्थितमपि महन्मेयमधुना ॥ ९८

हे ब्रह्मन् तू प्रकुलमममे, मे एन्ननुदय, देहः शरीर
மானது, त्वदीय' உமமுடையதே, त्वमपि நீமே, पितरौ தாய் தந்

கையா, ஶ்ரூதஹி: ஸகோதரர்கள், ஸ்நேகிதர்கள், த்வமேவ ஶ்ரோ
 சுதஹித குஹ்ஸேத நிவஹ: புத்திரன், இஷ்டன், வீடு, நிலம் முத
 லானவை, த்வமேவ ஶ்ரோ, மெ என்னுடைய, ப்ராண: உயிராகிறீர்,
 த்வே ஶ்ரோ, மம என்னுடைய, த்னமபி செல்வமுமாகிறீர், அதுநா
 இன்னமும, மஹ்மேய் மகான்களால் தேடி அறியத்தக்க, மர்யேவ
 என்னிடத்திலேயே, சித்தம் அமர்ந்திருக்கிற, த்வபதம் உமது
 ஸ்வரூபத்தை, நானே அறிகிறேனெனில்லை.

ஸ்ரீ தத்த குருவே மாதா, பிதா, செல்வம் எல்லாமா
 யிருப்பதால் அவரைத்தவிர வேறொன்றையும பஜிக்காமல்
 அவரையே பஜிக்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

नमस्ते तारायामृतजलधिधाम्नेऽधिमहसे

नमस्ते ब्रह्माद्यैः मुनिसुरवरैः क्लृप्तमहसे ।

नमस्तुभ्यं नारायण मुनि विलासाय भवते

मनूनां कोटीनामचलगणितानां च पतये ॥ ९९

தாராய ப்ராணவ ஸ்வரூபமான, தே உமககு, நம: நமஸ்
 காரம், அமृतஜலதி த்நே அமிருத சாராத்தில வஸிப்போகும்,
 அதி மஹ்ஸே அதிகமான தேஜஸ் உள்ளவரும், ப்ராஹ்மையே: ப்ரகம்
 மா முதலான, முனி சுவரையே: ரிஷிகளாலும், தேவர்களாலும்,
 க்லுப்த மஹ்ஸே செயப்ப்பட்ட பூஜையையுடையவருமான, தே
 உமககு, நம: நமஸ்காரம், நாராயண ஓ காராயண, முனிவிலாசாய
 முனிவேடம் தரித்த, கோடிநா கோழிககணக்கான, மனூநா மக

திசங்களுக்கும், அचल गणिताना மலைபோல கணிககப்பபட்ட
வைகளுக்கும், पतये நாதனாயும், भवते பூஜயருமான, तुभ्यं
உமக்கு, நம: நமஸ்காரம்.

ஸ்ரீ தத்த குருவே பிரணவ ஸ்வரூபம் அவரே ஸகல
மநதிரமாம் ஸகல தீர்த்தங்களும் அவரேயாம் ஆதலால்
அவருக்கு நமஸ்காரம்.

नमस्ते देवैरप्यविदित महिम्नेऽतियशसे

नमस्ते दिक्पाल प्रकटमुकुटालङ्कृतपदे ।

नमस्ते तेजस्विन्नत मनुज मन्दारवपुषे

नमो दत्तात्रेयाकृति हरिहराजाय महते ॥ १००

देवैः अपि देवர்களாலும், अविदित महिम्ने அறியப்
படாத மகிமையையுடையவருமான, अति यशसे அளவற்ற
கீர்த்தியுடையவருமான, ते உமக்கு, नमः நமஸ்காரம், दिक्-
पाल प्रकट मुकुटालंकृत पदे திக்பாலகர்களுடைய பிரகாசமான
வீரீடங்களில் அலங்கரிக்கப்பட்ட பாதங்களை யுடையவரான,
ते உமக்கு, नमः நமஸ்காரம், तेजस्विन् ஓ தேஜோ விதியே,
नतमनुजमन्दारव पुषे அடிவணங்கும் மனிதர்களுக்கு கல்ப விரு
ஷம் போன்ற வடிவமுடைய, ते உமக்கு, नमः நமஸ்காரம்,
दत्तात्रेयाकृति हरिहराजाय தத்தாதத்திரோய வடிவமான விஷ்ணு
சிவன், ப்ஞம்மா என்ற திருமூர்த்தி ஸ்வரூபமுடைய, महते
அபரிச்சின்னமான, (ते) नमः உமக்கு நமஸ்காரம்.

தேவர்களின் கிரீடங்களால் பிரதிதினம ஸேவிக்கப்பட்ட
மும் அவர்கள் உமமுடைய உண்மையான ரூபம் அறியமுடிய
வில்லை அத்தன்மையான உமது திருமூர்த்தி ஸ்வரூபமான
தேஜஸ்ஸுக்கு நமஸ்காரம்.

नमस्ते पापौधाचल वितति संहार पवये
नमस्ते दारिद्र्यव्यथित जन दैवान्त विधये ।
नमस्ते रोगार्तनित मनुजदि व्यौषधि दृशे
नमस्ते दैवं मेनहि नहि जगत्यां तव पदात् ॥ १०१

பாபௌதாச்சல விதி சंहார பவயே பாவககுணியல்களாகிற
மலைகளின் கூட்டத்தை அழிப்பதில் வஜராயுதம் போன்ற
தே நம: உமக்கு, दारिद्र्य व्यथित जनदैवान्त विधये ஏழ்மை
யினால் வருந்துகின்றனாக்களின் தூர்ப்பாக்யத்தை அழிக்கும்
வல்லமையுள்ள, ते नमः உமக்கு நமஸ்காரம், रोगार्तनित
मनुजदिव्यौषधिदृशे வியாதியினால் வருந்துகின்ற வணங்கும் மனி
தர்களுக்கும் திவ்ய ஓளவாதத்தைப்போன்ற கடாசுத்தையு
டையவரான, ते नमः உமக்கு நமஸ்காரம், जगत्यां உலகத்தில்,
तव पदात् உமது திருவடியை காட்டிலும், दैवं தைவமானது,
मे, नहि, नहि எனக்கு இல்லவே இல்லை, ते नमः உமக்கு
நமஸ்காரம்.

असौ दत्तात्रेयस्तुतियुतकृतिज्ञान लहरी
सुधाधारापूराखिलनिगमसाराऽनु पठतां ।
श्रुत, श्री, विद्याऽयुर्विभव धन धान्यामृतचयं
ददात्येवात्यन्तं सकल जगदाह्लाद जनिका ॥ १०२

दत्तात्रेय स्तुति युतकृतिः தத்த குருவின் துதியுடன்
கூடிய சுலோக வடிவமாகவும், அநுபுஷ்டித் தொடர்ந்து பாரா
யணம் செய்கிறவர்களுக்கு, சுதாபாராபூர் அமிருத தாரையின்
பெருக்கையுடையதாகவும், அரில நிகமசாரா ஸமஸ்த
வேதங்களின் ஸார பூதமாயும், சகலாஹுத ஜனிகா ஸகலருக்
கும் அல்லது ஸமஸ்தமான ஸந்தோஷத்தையுமளிப்பதாயும்,
ஸ்ரீத் ஸ்ரீ வித்யா, யுவிமவந ஧ான்யாமுதவய் கல்வி, செல்வம், ஞானம்
ஆயுள், பெருமை, பணம், தானியம் முதலான அமுதசமு
கத்தை, தத்யேவ கொடுக்கிறதாக இருந்துகொண்டு, ஜயதி
விளங்குகிறது:

தத்தலஹரியானது வேதாந்த ஸாரமாயும் ஸமஸ்த
அர்த்தத்தையளிப்பதாயும் பிரதிதினம் விடாமல் பாராயணம்
செய்பவர்களுக்கு கல்வி செல்வம், புகழ், தயை. தானியம்
முதலியவற்றை கொடுப்பதாயும் ஸர்வ உத்திருஷ்டமாக
விளங்குகிறது.

दत्तलहरी समाप्ता

शुभमस्तु

ओं तत् सत्

